

21 ліпеня 1998 г.
аўторак,
№ 144 (23495)

ЗВЯЗДА

СТЫХІЯ

УДАР СТЫХІІ: КОЛА ДРУГОЕ...

Як паведамілі карэспандэнту «Звязды» ў Міністэрстве па надзвычайных сітуацыях, усяго, пачынаючы з 14 чэрвеня, у Беларусі ад разгулу стыхіі пацярпелі 78 раёнаў. Зараз у іх працягаюцца работы па рамонту жылля, грамадскіх, вытворчых і сельскагаспадарчых пабудов, уборцы паваленых ветрам дрэў.

Аднак сітуацыя ўскладнілася ў выніку моцных ліўневых дажджоў са шквалістым ветрам, што адбылося 14 ліпеня — якраз праз месяц пасля першага ўдару стыхіі ў сёлётым годзе. «Другое кола» бедстваў закрунула паўднёва-ўсходнюю частку тэрыторыі Віцебскай вобласці, дзе ў сямі раёнах, а таксама гарадах Оршы і Віцебску надвор'е нарабіла бяды. Моцныя ліўневые дажджы тут суправаджаліся шквалістым ветрам да 18—21 метра ў секунду. У выніку былі пашкоджаны дах 49 жылых дамоў, адной школы, 60 вытворчых і сельскагаспадарчых пабудов, разбураны мост. Ужо 17—18 ліпеня нябёсы «расчыніліся» над Жыткавіцкім і Лельчыцкім раёнах, дзе адпаведна было падтоплена 378 і 157 падворкаў, 159 і 68 дамоў, 22 тысячы і 10 тысяч сельскагаспадарчых угоддзяў.

Як заўважылі ў міністэрстве, з улікам апошніх разбурэнняў у Віцебскай вобласці, жылля і грамадскія будынкі ў пацярпелых раёнах краіны адноўлены на 86,6 працэнта (засталося аднавіць 164 з 1221 будынка). Праўда, працягаюцца заставаліся падтопленымі пойменныя землі на рацэ Бярэзіна, частку Барысаў-Беразіно, рэках Убарць і Піч — прытоках Прыпяці. Чакаецца выхад вады на пойму на рацэ Гарынь у г.п. Рэчыца. Глыбіня затоплення поймы рэк складае 7—55 сантыметраў.

Неабходная будаўнічая матэрыяла для аднаўлення будынкаў і збудаванняў ёсць на базіс Беларускага і заводскіх краіны, аднак аб'ёмы паставак іх у пацярпелых раёнах часам затрымліваюцца з-за адсутнасці фінансавых сродкаў, заўважылі ў Міністэрстве па надзвычайных сітуацыях. Па лініі Белдзяржстраха ўжо праведзена 2179 выплатаў на суму 4,9 млрд. рублёў.

Сяргей РАСОЛЬКА.

НА ПІСТАЛЕЦЕ НЕ ЗНОЙДЗЕНА АДПЯЧАТКАЎ ТАМАРЫ РОХЛІНАЙ

Як паведаміў агенцтву «Аргументы і факты-Новости» Аляксандр Марозаў — адзін з прыбліжэнных забітага генерала Льва Рохліна, — пракуратура вымушана прызнаць, што на мяркуемай зброі забойства (наградным пісталёце) слядоў паліцаў Тамары Рохлінай не знойдзена.

«Проста там іх ніколі і не было», — сказаў Аляксандр Марозаў. Таму высунутыя супраць жонкі генерала абвінавачанні Марозаў лічыць «грубай фальшывай».

Агенцтва «Аргументы і факты-Новости».

Нялёгкая служба дэсантніка

На Дрэтуньскім палігоне, што пад Полацкам, прайшлі тактычныя вучэнні 350-й асобнай мабільнай брыгады. Асноўная мэта вучэнняў — удасканаленне практычных навыкаў камандзіраў у арганізацыі баявых дзеянняў і бесперапынным кіраванні падраздзяленнямі ў баі, павышэнне ўзроўню палёвага вывучкі воінаў-дэсантнікаў.

На здымку: на рубяжы абароны гвардыі малодшы сяржант Мікалай МІХАЛЬКЕВІЧ.

Фота Аляксандра ТАЛОЧКІ, БЕЛТА.

ДЗЯРЖДУМА РАСІЙСКОЙ ФЕДЭРАЦЫІ НЕ ПРЫМАЕ ПАЛІТЫКІ НАЦІСКУ НА БЕЛАРУСЬ

У сувязі з апошнімі падзеямі, што датычаць развіццё кампаніі, накіраванай на міжнародную ізаляцыю Рэспублікі Беларусь, Дзяржаўная Дума Федэральнага Сходу Расійскай Федэрацыі прыняла зварот да парламентаў дзяржаў — членаў Арганізацыі па бяспецы і супрацоўніцтву ў Еўропе.

«Рэакцыя Злучаных Штатаў Амерыкі і шэрагу еўрапейскіх дзяржаў на канфлікт вакол правядзення паслоў у комплексе «Дразды», што з'яўляецца рэзідэнцыяй Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь, абсалютна неадэкватная сутнасці пытання і дае падставу меркаваць, што малазначны па сутнасці інцыдэнт быў раздуты толькі ў палітычных мэтах», — гаворыцца ў звароце.

Дзяржаўная Дума лічыць, што пазбаўленне права на ўезд у шэраг еўрапейскіх краін асоб, якія ўваходзяць у састаў кіраўніцтва Беларусі, і пагроза разрыву дыпламатычных ад-

носінаў беспрэцэдэнтны і абсалютна непрымальны ў стасунках з суверэннай дзяржавай, рашэнні якой павінны паважацца ў адпаведнасці з Венскай канвенцыяй. Гэтыя меры, адзначаецца ў звароце, небяспечныя прэцэдэнт, які здольны падарваць стабільнасць у міжнародным супольніцтве і ўзаемную добразычлівасць у адносінах паміж дзяржавамі. Любыя рознагалосці могуць і павінны вырашацца пры дапамозе паважлівага дыялога, накіраванага на дасягненне ўзаемапрымальнага кампрамісу. Тым больш, што Рэспубліка Беларусь выразае заяўляе аб гатоўнасці да такога дыялога.

Расійская Федэрацыя выступае за больш хуткае ўрэгуляванне інцыдэнта вакол комплексу «Дразды» і поўную нармалізацыю адносінаў паміж Рэспублікай Беларусь і дзяржавамі — членамі АБСЕ. Пры гэтым, гаворыцца ў звароце, Дзяржаўная Дума гатова пры- класці ўсе магчымыя намаганні для нармалізацыі гэтых адносінаў і спадзяецца, што сітуацыя, якая атрымала неспрыяльны міжнародны рэзананс, не будзе абвастрацца, а адносіны краін АБСЕ з Мінскам будуць будавацца ў рамках канструктыўнага дыялога.

Зварот, а таксама прынятая ў сувязі з гэтым пастанова Дзяржаўнай Думы накіраваны ў парламентаў дзяржаў — членаў АБСЕ, прэзідэнтам Расіі і Беларусі Барысу Ельцыну і Аляксандру Лукашэнку, у Савет Федэрацыі Федэральнага Сходу Расійскай Федэрацыі, Нацыянальны сход Беларусі, урадам дзяржаў, у Парламенцкі сход Саюза Беларусі і Расіі, Міжпарламенцкую асамблею СНД, а таксама ў Парламенцкую асамблею Савета Еўропы і Міжпарламенцкі саюз.

БЕЛТА.

ЧАРГОВАЯ «ВЫЯЗНАЯ ПРЫЁМНАЯ» «ЗВЯЗДЫ» І ФЕДЭРАЦЫІ ПРАФСАЮЗАЎ КРАІНЫ ПРАЦАВАЛА Ў РАСОНАХ

Мінулы тыдзень, відавочна, па-свойму, хаця б на нейкі час, застаецца ў памяці жыхароў Расон і Расонскага раёна. У гэты далёкі ад сталіцы куточак зямлі беларускай завітала вялікая група журналістаў «Звязды», а таксама прадстаўнікі Федэрацыі прафсаюзаў краіны, міністэрстваў сацыяльнай абароны насельніцтва і аховы здароўя. Завіталі, каб пазнаёміцца з раёнам, пастарацца ўнікнуць у сацыяльна-эканамічныя праблемы Расоншчыны.

І журналісты, і прафсаюзныя работнікі, і прадстаўнікі міністэрстваў — усе разам вялі прыём грамадзян па асабістых пытаннях, прысутнічалі на агульных сходах насельніцтва ў Расонах, а таксама ў Краснаполлі (не блытаць з аднайменным райцэнтрам на Магілёўшчыне, на Расоншчыне — сваё Краснаполле), у Дворышчы, Сяляўшчыне і Забордзі. Па колькасці назваў населеных пунктаў раён не такі ўжо і малы. Ды і па наяўнасці азёраў Расонскі край, мусіць, наперадзе краіны ўсёй. А вось па колькасці насельніцтва хіба што ледзь палову раён сабраў у параўнанні з даваенным узроўнем. Паказчык, што ні кажу, прыкметны, з тых, што гавораць самі за сябе.

Але і ў вялікім горадзе і ў малым мястэчку, у вялікім прысталічным раёне і ў далёкай глыбінцы пытанняў у людзей хапае. І агульных, якія звязаны з краінай, дзяржавай у цэлым, і прыватных. Апошнія, як правіла, датычацца сістэмы сацыяльнага забеспячэння, выплаты пенсій, прадастаўлення льгот, жылля-камунальнай гаспадаркі, функцыянавання сістэмы медыцынскага забеспячэння... Канешне ж, і ў Расонах, Расонскім раёне людзей хваляюць гэтыя і іншыя пытанні. Часам, як нам падалося асабліва на сустрэчы ў саміх Расонах (а большую частку прысутных складалі

пенсіянеры, людзі сталага ўзросту), пытанні з разраду вырашальных на месцы. Але ўзнікаюць сітуацыі, калі людзі чакаюць іх імгненнага вырашэння (рамонт дахаў, капітальны рамонт дзяржаўнага жылля і г.д.). На жаль, зусім не той зараз час, калі бюджэт дазваляе ў імгненне вока выканаць тыя альбо іншыя, у большасці сваёй разумныя і зразумелыя, запатрабаваны грамадзян. Ды і вось што яшчэ — мы ўсё ніяк не можам зразумець, што адной з прычын (мо нават — галоўнай) паўсюднай занябавнасці з'яўляюцца несвоечасовыя выплаты за жыллёва-камунальныя паслугі, а таксама неадпаведнасць гэтых выплат рэальнаму кошту затрат. І ўжо даўно наспеў час зразумець (незалежна ад нашага жадання), што сацыяльная дабрачыннасць не заўсёды на карысць дабрабыту ўвогуле.

Запісаны ўсе зададзеныя ў Расонах і вёсках Расоншчыны пытанні, «Звязда» бярэ на кантроль іх вырашэнне. Падрабязная справядача аб чарговай «выязнай прыёмнай» — у адным з наступных нумароў.

У сваю чаргу «Звязда» збіраецца працягнуць работу па правядзенню «выязных прыёмных». Чакаем, што новыя адрасы, зададзеныя папярэдняе канкрэтныя пытанні, падкажуць нам і чытачы.

Алесь КАРЛЮКЕВІЧ.

ДЗЯРЖАЎНЫ ПАДАТКОВЫ КАМІТЭТ ПАВЕДАМЛЯЕ І ПАПЯРЭДЖВАЕ

Як паведамілі ў прэс-цэнтры Дзяржаўнага падатковага камітэта, інспекцыямі Камітэта за I паўгоддзе складзены 1074 пратаколы аб парушэнні валютных аперацый, канфіскавана звыш 198 тысяч долараў ЗША, 2 тысячы нямецкіх марак, каля 225 тысяч рублёў Расійскай Федэрацыі.

Да адміністрацыйнай адказнасці прыцягнута 760 гра-

мадзян, яны пакараны адміністрацыйнымі штрафамі на агульную суму, якая перавышае 9 мільярдаў рублёў. Падвергнута адміністрацыйнаму арышту больш як 200 чалавек.

У Дзяржаўным падатковым камітэце звяртаюць увагу грамадзян на захаванне правілаў валютных аперацый і нагадваюць пра ўстаноўленую заканадаўствам адказнасць.

Копировальный аппарат

SHARP Z 810

ВСЕГО за 810 у. е.

«ТЦ СНАМИ»

г. Минск, ул. Фабричная, 22.

Тел. (017) 227-22-55, 230-67-54,

230-57-61, 214-89-64. Факс (017) 210-52-25.

КУРСЫ АБМЕНУ НАЯЎНЫХ ВАЛЮТ У КАМЕРЦЫЙНЫХ БАНКАХ І АФІЦЫЙНЫ КУРС, УСТАНОВЛЕННЫ НАЦЫЯНАЛЬНЫМ БАНКАМ НА 20 ЛІПЕНЯ 1998 Г. (ПА СТАНУ НА 15.00)

Назва банка	USD		DM		RUR		Тэлефон для даведак
	Купля	Продаж	Купля	Продаж	Купля	Продаж	
Мінск (0-17)							
Белпрамбудбанк	55000	56500	31000	31600	8500	9000	233-21-10
Мінсккомплексбанк	56500	57500	31500	32150	9100	9250	228-20-47
Прыорбанк	56000	57500	31000	32100	8800	9200	245-57-21
Нацыянальны банк РБ (курс для безвалютных разлікаў)	39800,00		22256,26		6400,00		Курс на 21.07.1998
Цэнтрбанк Расіі	62190		34788				

На працягу дня ўстаноўлены курсы могуць мяняцца, курсы галоўнага ўпраўлення банка могуць неістотна адрознівацца ад курсаў, устаноўленых у абменных пунктах. Інфармацыя атрымана ад галоўных упраўленняў негандлёвых аперацый адпаведных банкаў.

Агенцтва ГРАЎЦОВА.

Рынак намінальных курс (мінбанкоўскі рынак)	70000	72000	39295	40433,54	11270	11600
Рэальныя абкрутаваны намінальны курс (прыблізна)	65000	65500	36500	36800	10500	10600

НЕАБХОДНА БОЛЬШ ЭФЕКТЫЎНАЯ ГРАШОВАЯ ПАЛІТЫКА

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь Аляксандр Лукашэнка 20 ліпеня прыняў са справядачай старшыню праўлення Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь Пятра Пракаповіча.

Як паведамілі БЕЛТА ў прэс-службе кіраўніка дзяржавы, Пётр Пракаповіч праінфармаваў Аляксандра Лукашэнка аб праводзімай грашова-крэдытнай палітыцы. У прыватнасці, ён далажыў, што за апошні час удалося стабілізаваць рыначны курс беларускага рубля і стварыць перадумовы для неадпаведнага ў далейшым дэвальвацыі нацыянальнай валюты.

Прэзідэнт запатрабаваў узмацніць работу Нацыянальнага банка па далейшай стабілізацыі курсу беларускага рубля на ўнутраным і знешнім рынках і паскарэнню пераходу на адзіны курс нацыянальнай валюты ўнутры краіны. Аляксандр Лукашэнка звярнуў увагу на неабходнасць правядзення больш эфектыўнай грашова-крэдытнай палітыкі, якая стымулюе эканамічны рост і выкананне прагнозных паказчыкаў сацыяльна-эканамічнага развіцця рэспублікі на 1998 год.

Прэзідэнт абавязаў Нацыянальны банк разам з урадам прыняць дадатковыя меры па павелічэнню паступлення валютных сродкаў на рахунок суб'ектаў гаспадарання. Пастаўлена задача ў гэтым годзе дабіцца павелічэння валютных паступленняў на рахунок прадпрыемстваў не менш як на 5-8 працэнтаў у параўнанні з 1997 годам. Пры гэтым кіраўнік дзяржавы падкрэсліў, што кожнае прадпрыемства павінна забяспечваць свае патрэбнасці ў валюце самастойна. Прэзідэнт таксама запатрабаваў узмацніць кантроль па разліках прадпрыемстваў за энерганосныя і ліквідацыю існуючую запасычанае перад РАТ «Газпрам» да пачатку ацяпляльнага сезона.

Кіраўнік дзяржавы ўказаў на неабходнасць далейшага стымулявання таваравытворцаў і павелічэнне аб'ёмаў экспарту за валюту, уключаючы выдзяленне экспартёрам льготных крэдытаў, а таксама прыняцця мераў па льготнаму падаткаабкладанню. Адначасова Аляксандр Лукашэнка запатрабаваў узмацніць кантроль за выкананнем праграмы імпартазамішчэння.

Пётр Пракаповіч як прадстаўнік прэзідэнта па Брэсцкай вобласці даў справядачу таксама аб сацыяльна-эканамічным развіцці гэтага рэгіёна і падрыхтоўцы да ўборкі ўраджаю. Кіраўнік дзяржавы даручыў узмацніць кантроль за станам спраў у замацаванай вобласці і забяспечыць правядзенне ўборачных работ без страт і ў сціслыя тэрміны.

БЕЛТА.

Постоянно реализуем:

цемент, шифер,
трубы
асбестоцементные,
рубероид, битум,
стекло, мел,
арматуру.

(017)

220-51-14,
220-36-76.

Чарнобыльская катастрофа і яе наступствы сталі вельмі сур'ёзным выпрабаваннем для беларускай дзяржавы. Наша грамадства гэты экзамен па вялікаму вытрымлівае

Як паведамлялася ўжо, прэзідэнт Беларусі Аляксандр Лукашэнка 15 ліпеня правёў у Гомелі рэспубліканскую нараду, прысвечаную вырашэнню чарнобыльскіх праблем. У сваім уступным слове ён падкрэсліў, што самая цяжкая праблема, якую нам даводзіцца сёння вырашаць, чарнобыльская. Гэта мінімізацыя наступстваў аварыі на ЧАЭС, стабілізацыя жыцця ў гэтых рэгіёнах.

Чарнобыльская катастрофа, якая здарылася 12 гадоў таму, сказаў кіраўнік дзяржавы, стала першай і пакуль, на шчасце, адзінай такога маштабу трагедыяй у гісторыі чалавецтва. «Я вельмі часта гаварыў аб тым, што беларусы не з'яўляліся і не з'яўляюцца прычынай гэтай страшнай катастрофы. Не мы будавалі гэту станцыю. Не мы яе эксплуатавалі. І не мы, беларусы, давалі яе да таго, што яна ўзарвалася». Але, на жаль, наступствы аварыі на ЧАЭС, адначасна Аляксандр Лукашэнка, самым істотным чынам адбіліся на нашым народзе. Прыкладна чвэрць тэрыторыі Беларусі так або інакш падверглася радыяактыўнаму забруджванню, а можа, і заражэнню. Нам, тагачаснаму і цяперашняму кіраўніцтву, прыйшлося прыкладаць максімум намаганняў для таго, каб пераадолець гэтыя страшныя наступствы. Тады было лягчэй — тады была вялікая краіна, якая ўзяла на сябе адказнасць за ліквідацыю наступстваў катастрофы, падкрэсліў прэзідэнт. Пад тую сітуацыю прымаўся закон. Пад тую сітуацыю разгортвалася ўся барацьба па мінімізацыі наступстваў.

Далей, нагадаў кіраўнік дзяржавы, вядома, што адбылося. Барацьба за ўладу, перш за ўсё. І, перш за ўсё, так званых «дэмакратаў», якія імкнуліся не да самастойнасці дзяржавы, а да «самасціянскасці» — дзікай, неперадказальнай. Сустрэча гэтых людзей, на жаль, зноў жа на нашай беларускай зямлі, была раўназначная яшчэ адной чарнобыльскай трагедыі. Быў знішчаны Саветскі Саюз — краіна, якая несла адказнасць за чарнобыльскую катастрофу. Краіна, якая ў стане была калі не ліквідаваць яе наступствы, то звесці да мінімуму.

Увесце цяжар гэтых праблем лёгка на плечы беларускага народа. І ніхто нам належным чынам не дапамагаву і не дапаможа, адзначыў Аляксандр Лукашэнка.

Прыкладна з 225 мільярдаў долараў уруню, які нанесены нашай краіне, нам аказалі дапамогу па гуманітарнай лініі на суму, крыху большую за 100 мільянаў долараў. Беларусь штогод з усіх крыніц траціць на пераадоленне наступстваў Чарнобыля сродкі, прыкладна роўныя чвэрці нашага дзяржаўнага бюджэту.

Прэзідэнт нагадаў, што ён ужо сёмы раз наведвае чарнобыльскія раёны, чацвёрты раз ён на Гомельшчыне. І кожная паездка мела сваю пэўную мэту. Былі агульныя мэты, як раней, так і ў гэты раз, былі і асаблівыя гэтых паездак. Агульная мэта кожнага такога наведвання заключаецца ў тым, каб прыкладна з перыяднасцю два разы ў год асабіста адсочваць тую тэндэнцыю, што адбываецца на забруджаных тэрыторыях, каб, лішні раз пагаварыўшы з людзьмі, на свае вочы пераканацца, што адбываецца, чаго не хапае. Да вырашэння якіх праблем кіраўнік дзяржавы павінен падключыцца. Размова ідзе аб кантролі за фінансамі, якія сюды накіроўваюцца, гэта кантроль за рэалізацыяй адпаведных прэзідэнцкіх праграм. А самае галоўнае — гэта кантроль за дзейнасцю ўрада, Міністэрства фінансаў па выдзяленню сродкаў для пацярпелых тэрыторый.

А канцэпцыю і практычныя ўказанні прэзідэнта, сказаў Аляксандр Лукашэнка, вы ведаеце: усё, што сёння збіраецца пад Чарнобылем, увесце чарнобыльскія падаткі — усё павінна быць накіравана ў дзве вобласці і крыху ў трэцюю.

Я працягваю прытрымлівацца той пазіцыі, сказаў Аляксандр Лукашэнка, што тут, на месцах, працуюць адказныя, прыстойныя людзі, людзі прэзідэнта, якія ведаюць, куды перш за ўсё трэба накіраваць грашовыя сродкі. Вядома ж, не на закупку легкавых аўтамабіляў і рамонт адміністрацыйных будынкаў.

Паводле слоў кіраўніка дзяржавы, тыя даручэнні, якія ён даў у папярэднія гады, выкананы поўнасцю, за выключэннем дзвюх праблем, якія маюць больш працяглы характар для рэалізацыі. Адна з іх — Гомельскі спецыялізаваны. Другую праблему мы сёння абмяркуюем.

І яшчэ. Наведваючы чарнобыльскія раёны, сказаў прэзідэнт, я хацеў для сябе зрабіць вывад: ці можам мы там у

бліжэйшы час займацца гаспадарчай дзейнасцю? Прыходжу да адназначнай высновы: можам і павінны. Больш таго, нельга ўпусціць у бліжэйшыя гады дрэваапрацоўку, перапрацоўку той драўніны, якая, паводле заключэння вучоных, можа ператварыцца ў радыеактыўную.

Яшчэ адна канкрэтная праблема — гэта забеспячэнне насельніцтва прадуктамі харчавання, медыцынскім абслугоўваннем. Кіраўнік дзяржавы падкрэсліў, што ўчарашняга яго сустрэча ў Хойніках паказала: тут пытанню нямае. Людзі выказвалі патокі скаргаў, у тым ліку, на вялікі жаль, і на медыцынскае абслугоўванне.

Галоўная мэта нарады, адзначыў далей Аляксандр Лукашэнка, — абмеркаваць працэс выканання Праграмы па пераадоленню наступстваў чарнобыльскай катастрофы. Ён папрасіў асноўных дакладчыкаў, каб яны рабілі справядзачу па сутнасці: што зроблена, што не ўдалося зрабіць, што будзе зроблена. Пры гэтым трэба ўлічваць, што самае галоўнае — да канца 2000 года стабілізаваць сітуацыю ў гэтых раёнах, каб яны не былі больш чарнобыльскімі — беднымі, няшчаснымі і не выпадалі з нармальнага жыцця нашай дзяржавы.

Затым, выслушавшы прамойцаў, прэзідэнт краіны Аляксандр Лукашэнка выступіў з дакладам па пытанню рэалізацыі Дзяржаўнай праграмы па мінімізацыі і пераадоленню наступстваў катастрофы на ЧАЭС.

Чарнобыльская трагедыя, сказаў ён, стала часткай нашага жыцця, важнейшай часткай унутранай і знешняй палітыкі нашай дзяржавы. Добра вядома, што ў выніку чарнобыльскай аварыі 70 працэнтаў усіх радыяактыўных ападкаў выпала на Беларусь. Радыяактыўным цэзіем забруджана амаль чвэрць яе тэрыторыі. З сельскагаспадарчага абароту выведзена звыш 260 тысяч гектараў урадлівых ворных зямель. Спынілі гаспадарчую дзейнасць больш за пяцьдзесят калгасаў і саўгасаў, каля трохсот аб'ектаў народнагаспадарчага комплексу, звыш шасцісот школ і дзіцячых садоў, каля сотні бальніц, звыш пяцісот аб'ектаў гандлю, грамадскага харчавання і бытавога абслугоўвання. Адселена ў цэлым больш за чатырыста населеных пунктаў.

Сумарны ўрон, нанесены Беларусі ў разліку на трыццацігадовы перыяд яго пераадолення — да 2015 года, складзе 235 мільярдаў долараў ЗША. Ён роўны трыццаці двум — удумайцеся ў гэту лічбу! — трыццаці двум бюджэтам нашай дзяржавы 1990 года. Для краін, якія перажылі экалагічныя катастрофы куды меншага маштабу, гэта азначала б эканамічны адкат назад, сур'ёзную сацыяльную напружанасць, рэзкае зніжэнне жыццёвага ўзроўню насельніцтва і аўтарытэту ўлады, разладжанасць кіраўніцкіх структур.

Чарнобыльская катастрофа і яе наступствы, адзначыў Аляксандр Лукашэнка, сталі вельмі сур'ёзным палітычным выпрабаваннем і для нашай маладой дзяржавы. Наша грамадства, дзяржаўныя структуры, нашы кадры гэты палітычны экзамен па вялікаму вытрымліваюць. Гэты палітычны экзамен для нас з вамі — кіраўнікоў дзяржаўнай улады, адначасна Аляксандр Лукашэнка, будзе працягвацца і ў агляднай будучыні. Тым больш, што мы, шчыра кажучы, не ведаем, якія нечаканыя сюрпрызы могуць нам паднесці наступствы Чарнобыля і праз пяць, і праз дзесяць, а можа, і праз трыццаць гадоў. Але да іх трэба быць гатовымі. Трэба мець салідную навуковую базу, матэрыяльныя рэсурсы, добра адпрацаваныя тэхналогіі, устойлівую палітычную супольнасць нацыі, развагу і вытрымку, калі хочаце.

Далей Аляксандр Лукашэнка сказаў, што прэзідэнтам, урадам, парламентам краіны распрацаваны і прыняты важныя дзяржаўныя заканадаўчыя і нарматывныя дакументы, накіраваныя на пераадоленне наступстваў чарнобыльскай катастрофы. Вырашэнню праблем аварыі на ЧАЭС дзяржава надае прыярытэтнае значэнне ў бюджэтна-падатковай палітыцы, і гэта адлюстравана ў штогадовых законах аб бюджэце нашай краіны.

Такім чынам, падкрэсліў прэзідэнт, можна сцвярджаць, што створана трывалая заканадаўчая база, выпрацаваны навуковыя рэкамендацыі па пераадоленню наступстваў катастрофы. У планавым парадку акумуляуюцца бюджэтыныя сродкі. Сфарміравалася магутны атрад спецыялістаў розных галін, у тым ліку і кіраўнікоў, якія навучыліся працаваць у экстрэмальных умовах зоны, што пацярпела ад Чарнобыля.

Вядома, што граху таіць, заўважыў прэзідэнт, былі часам і памылкі, і няграматныя рашэнні, асабліва на першапачатковым этапе ліквідацыі наступстваў аварыі. Зразумела, знімаць віну з кіраўнікоў, якія дапусцілі гэтыя памылкі, мы не можам і не маем права. Але будзем аб'ектыўнымі: складанасць палітычнай абстаноўкі ў той час, глабальныя маштабы катастрофы, адсутнасць адпаведнай практычнай і навуковай базы кіраўніцкіх рашэнняў таксама адыгралі сваю ролю. «У цэлым жа я магу сцвярджаць: сістэма работы па ліквідацыі наступстваў чарнобыльскай аварыі, якая складалася за мінулыя тры гады, эфектыўная. І яна працягвае ўдасканальвацца», — сказаў кіраўнік дзяржавы.

Самое галоўнае, зазначыў ён, што калі сёння ўзнікае праблема, нам не трэба, як гэта было ў былыя часы, месці і гады для таго, каб прыняць той або іншы нарматывны акт для яе вырашэння. Праблемы вырашаюцца на аснове цяперашняй Канстытуцыі вельмі хутка і эфектыўна.

Далей прэзідэнт спыніўся на міжнародным аспекце чарнобыльскай катастрофы. Мы высока цэнім, падкрэсліў ён, дапамогу, якую нам аказвалі і аказваюць звыш трыццаці краін свету. За апошнія тры гады ў рэспубліку паступіла гуманітарных грузаў на агульную суму звыш ста шасцідзесяці мільянаў долараў ЗША. Я дзякую, заявіў Аляксандр Лукашэнка, за гэта ўрадам, дабрачынцам і рэлігійным арганізацыям Расіі, Германіі, Італіі, Злучаных Штатаў Амерыкі, Ірландыі, Іспаніі, Аўстрыі, Бельгіі, Кітая, Кубы. Мы ўдзячныя за прадастаўленую чвэрць мільёна беларускіх дзяцей з пацярпелых раёнаў магчымае пабываць на аздараўленчым адпачынку за мяжой.

На вялікі жаль, і гэта замоўчваць нельга, аб'ёмы рэальнай дапамогі і механізм яе аказання сёння далёка не адэкватныя маштабам і наступствам аварыі. Было шмат, як аказалася, дэкларатывных заяў — у тым ліку і рэзалюцый Арганізацыі Аб'яднаных Нацый. Прапаноўваліся і прапаноўваюцца кансультатыўныя паслугі, аплачваюцца заходнія эксперты. Гэта значыць у краіну грошы не паступаюць, пераараміраюцца, па сутнасці, за мяжой.

Складасць ненармальнай сітуацыі, калі Беларусь аказалася практычна саманасам са сваёй бядой. Аляксандр Лукашэнка выказаў шчырае перакананне: сапраўдныя маштабы чарнобыльскай катастрофы і небяспека яе магчымых наступстваў да цяперашняга часу да канца не ўсвядомлены і сусветным супольніцтвам. Зусім відавочна, і гэта аднагалосна пацвярджаюць прадстаўнічы міжнародныя навуковыя канферэнцыі, што аварыя на ЧАЭС носіць планетарны характар па сваіх выніках для здароўя людзей і для навакольнага асяроддзя ўсяго зямнога шара.

Таму мы маем права разлічваць на сапраўды сістэмную і па-сапраўднаму важную дапамогу ўсяго сусветнага супольніцтва і міжнародных арганізацый. Не проста некарэктна, але і непрыгожа раўнадушна адварочвацца ад «плутоніевага запаведніка» (як Беларусь паспяшалася ахрысціць на Захадзе) ў цэнтры Еўрапейскага кантынента, забываючы аб тым, што навакольнае асяроддзе не прызнае пагранічных суплоў. Як, дарэчы, і аб тым, што Чарнобыльская АЭС, ад якой больш за ўсё пацярпела Беларусь, размяшчаецца зусім не на яе тэрыторыі.

Мы ўчора, сказаў далей кіраўнік дзяржавы, прапываючы па Прыпяці, выявілі цікавую рэч. Напэўна, вучоныя падумаюць над гэтай праблемай. Але ў той жа час узнікае сітуацыя: а дзе гарантыі, што праз Прыпяць, праз Дняпро, праз грунтавыя воды, якія, зразумела, злучаюцца з гэтымі рэкамі, асноўная бяда — радыёнукліды. Пранікаючы ў ваду, ці не паявляюцца яны ў велізарнай колькасці ва Украіне, у чыстых раёнах і ў Чорным моры, а затым і далей? Дзе гарантыі таго, што так не будзе? Таму, адзначыў Аляксандр Лукашэнка, калі сёння сусветнае супольніцтва лічыць,

што гэта не яго праблема, то наступствы Чарнобыля могуць быць яшчэ больш цяжкімі для планеты.

Лічу, сказаў прэзідэнт, што ў цывілізаваным, па-сапраўднаму дэмакратычным свеце павінны быць нормай гуманна адносіны да таго, хто пацярпеў не па сваёй віне, не кажучы ўжо аб элементарным — аб кампенсацыі нанесенага суседу ўрону. Што ж атрымліваецца? Як прад'яўляць Беларусі розныя недастойныя ультыматумы і вучыць нас, як жыць, дык ахвотнікі, як кажуць, безліч. Але як даходзіць справа да канкрэтнай дапамогі ў ліквідацыі наступстваў чарнобыльскай аварыі, а гэта неабходна не толькі нам, але і сумежным краінам і самому далёкаму замежжы, — тут усякая заўзятасць прападае!

Аляксандр Лукашэнка ў сувязі з гэтым прывёў некалькі паказальных прыкладаў. Так, яшчэ ў верасні 1991 года на падставе пераліку патрэбнасцяў у дапамозе, прадастаўленага пацярпелым ад Чарнобыля рэспублікамі, ААН складала «Зводны план па міжнароднаму супрацоўніцтву з мэтай змякчэння наступстваў аварыі на Чарнобыльскай АЭС». У яго ўвайшоў шэраг праектаў, для ажыццяўлення якіх прадугледжвалася фінансаванне ў памеры звыш 646 мільянаў долараў ЗША. План так і не быў рэалізаваны.

Другі прыклад: у выніку дасягнутых дамоўленасцяў у рэспубліцы ў адпаведнасці з міжнародным праектам «ЧОС» (Чарнобыльскі эпідэміялагічны рээстр) павінны былі быць створаны поўная камп'ютэрная і аўтаматызаваная базы даных аб стане здароўя насельніцтва, якое пражывае ў Слаўгарадскім і Хойніцкім раёнах, а таксама наладжана перадача інфармацыі ў абласныя і рэспубліканскія Рэгістры асоб, якія пацярпелі ад чарнобыльскай катастрофы. Фінансаванне праекта павінна было ажыццяўляцца Еўрапарламентам, а таксама фірмамі «Алівец» (Італія) і «Бюль» (Францыя). Для нашай рэспублікі планавалася выдзяленне 1 млн. 200 тысяч мільянаў долараў ЗША. Праект павіс у паветры. І аб гэтым дэмакратычнае сытуацыя Еўропа сёння не гаворыць.

А вось яшчэ адзін прыклад — праект Д-05 для Беларусі. Яго назва — «Будучыніца рэабілітацыйных цэнтраў для інвалідаў з зон, якія пацярпелі ў выніку аварыі на Чарнобыльскай АЭС». Гэтыя цэнтры павінны былі быць пабудаваны ў Мінску, Гомелі, Магілёве, Пінску, Брэсце, Віцебску і Гродне. Патэнцыйнымі партнёрамі былі вызначаны спецыяльныя арганізацыі ААН і Сусветная арганізацыя аховы здароўя. Мяркуемая сума дапамогі — 20 мільянаў долараў ЗША. Рэалізацыя гэтага праекта дала б магчымае абслугоўваць штогод да чатырох тысяч інвалідаў-чарнобыльцаў. Праект так і застаўся праектам.

Каментарый тут не патрэбны. А гэтыя факты, сказаў кіраўнік дзяржавы, я спецыяльна прыводжу, каб сёння пачулі і тыя «барацьбіты» за дэмакратыю ў Беларусі, якія павяжаюць міжнародныя нормы і прынцыпы, і зрабілі для сябе вывад, як жа яны павяжаюць гэтыя міжнародныя дамоўленасці і абавязальствы перад нашай краінай.

Раёны Беларусі, што пацярпелі ад Чарнобыля, — гэта, па сусветных стандартах, зона бедства, куды павінна накіроўвацца разнастайная дапамога, і ў першую чаргу — Арганізацыя Аб'яднаных Нацый. Але сёння гэта дапамога настолькі мізэрная, што аб ёй і ўпамінаць некалькі разоў.

Я думаю, падкрэсліў Аляксандр Лукашэнка, што пара ўжо сусветнаму супольніцтву, праз цэлыя дванаццаць гадоў пасля аварыі, перайсці ад дыскусій і тэарэтычных семінараў па яе праблемах да канкрэтнай работы па самых розных напрамках мінімізацыі наступстваў Чарнобыля. Перайсці ад слоў спачування да рэальнага ўдзелу ў ліквідацыі гэтай бяды.

Прэзідэнт выказаў надзею, што міжнародныя арганізацыі, у першую чаргу ААН, СААЗ, МАГАТЭ, ацэняць, нарэшце, у поўнай меры значэнне чарнобыльскай праблемы і актывізуюць свой удзел у ліквідацыі наступстваў велізарнай чалавечай катастрофы адыходзячай XX стагоддзя. Тым больш, што яны ў гэтым зацікаўленыя не ў меншай меры, чым Беларусь. Што ж датычыць брудных лахмановаў замест адзнення, металалому замест заўяленай тэхнікі, сапсаваных прадуктаў і лекаў у ярка размаляваных кантэйнерах з надпісам «гуманітарная дапамога», то няхай яны застаюцца на сумленні так званых «добрадзёў». Як сказаў аднойчы Джэк Лон-

дан: «Міласэрнасць не ёсць кастка, кінутая сабаку. Міласэрнасць — гэта кастка, раздзеленая з сабакам, калі галодны не менш за яго».

Мы ніколі не будзем выпрошваць крыхі, якія нам спрабуюць кінуць з барскага стала пад выглядом «гуманітарнай дапамогі», сказаў Аляксандр Лукашэнка. Дзякуй Богу, пачуцця ўласнай годнасці беларускаму народу не пазычаць. Наш народ вынес многае. Вынес усю Вялікую Айчынную вайну. Пераможа і Чарнобыль. З дапамогай Захаду ці без яе — але абавязкова пераможа. Іншага выйсця ў нас няма.

А пачуццям мы вымушаны разлічваць пераважна толькі на сябе. На свае ўласныя сілы. І зыходзіць з таго, што змагацца з наступствамі чарнобыльскай катастрофы нашай краіне, які і раней, да вядзёцца самой.

Кіраўнік дзяржавы далей нагадаў, што Беларусь працягла перыяд знаходзілася ў сацыяльна-эканамічным і палітычным крызісе, з якога мы паступова выбіраемся. Тым не менш, нават у такіх складаных умовах, пачынаючы з 1991 года, на ліквідацыю наступстваў аварыі на ЧАЭС выдзяляліся велізарныя сродкі, якія за гэты перыяд склалі амаль 1,5 гадавога бюджэту краіны.

За кошт гэтых сродкаў з забруджаных раёнаў было адселена каля ста трыццаці пяці тысяч чалавек, для якіх пабудавана звыш пяцьдзесяці тысяч кватэр і дамоў жыллёвага тыпу. З 1990 года ўведзена ў эксплуатацыю школ амаль на трыццаці тысяч месцаў, на дзесяці тысяч месцаў, бальніц — на дзве тысячы ложкаў, амбулаторна-паліклінічных устаноў — амаль на адзінаццаць тысяч наведванняў у змену. Выкананы маштабныя мерапрыемствы па рэабілітацыі забруджаных тэрыторый і пахаванню радыяактыўных адходаў, па медыцынскай дапамозе і аздараўленню насельніцтва, якое пацярпела ад аварыі. Праведзены фундаментальныя навуковыя даследаванні прычын і вынікаў аварыі, вызначаны навуковыя падыходы да вырашэння чарнобыльскай праблемы.

Цяпер актыўна ўвасабляецца ў жыццё Дзяржаўная праграма Рэспублікі Беларусь па мінімізацыі і пераадоленню наступстваў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС, накіраваная на ажыццяўленне рэабілітацыйных мерапрыемстваў на забруджаных тэрыторыях з вяртаннем іх у гаспадарчы абарот, на сацыяльна-бытавое развіццё і інжынернае добраўпарадкаванне населеных пунктаў, на медыцынскую ахову і аздараўленне насельніцтва, якое пацярпела ад чарнобыльскай аварыі. У адпаведнасці з ёй дакладна вызначаны статус населеных пунктаў, жыхары якіх маюць права на адсяленне. Цяпер адсяленне практычна завершана, састаў пражываючых стабілізаваўся. У ходзе рэалізацыі Праграмы ў мінулым годзе ўпершыню своечасова і поўнасцю былі прафінансаваны ўсе заплаваныя мерапрыемствы.

У апошнія гады работа значна палепшылася практычна па ўсіх напрамках. Мы выканалі праграму будучыніцаў і ўводу аб'ектаў у эксплуатацыю, рэалізавалі заплаваныя мерапрыемствы рэабілітацыйнага характару ў аграпрамысловым комплексе, лясной гаспадарцы, медыцынскія і аздараўленчыя меры. Мы не дапусцілі росту прадукцыі жыллагадоўлі і раслінаводства з перавышэннем дапушчальных нормаў утрымання радыёнуклідаў. Але на дасягнутых выніках спыняцца нельга, падкрэсліў прэзідэнт. Як нельга аслабляць кантроль, зніжаць ступень адказнасці за праводзімыя мерапрыемствы.

У мінулым годзе пасля прыняцця адпаведных рашэнняў у краіне створана і дзейнічае стройная сістэма арганізацыі і правядзення аздараўлення насельніцтва, якое пацярпела ў выніку катастрофы. Дзяржава робіць усё магчымае, каб аблегчыць умовы жыцця і работы гэтых людзей. Дае ўсё, што ў яе сілах. Кожны эканомлены рубель мы накіроўваем і будзем накіроўваць перш за ўсё ў чарнобыльскія раёны. У сувязі з гэтым дакладчык прывёў некалькі лічбаў.

На ліквідацыю наступстваў аварыі ў гэтым годзе выдзелена звыш дзесяці трыльёнаў рублёў — амаль дзесятая частка ўсяго рэспубліканскага бюджэту. У тым ліку ў Гомельскую вобласць — 6,3 трыльёна рублёў, у Магілёўскую — 1,3 трыльёна, у Брэсцкую — 0,9 трыльёна рублёў. За кошт гэтых сродкаў будзе пабудавана амаль шэсцьдзесят тысяч кватэратных метраў жылля, школ больш чым на тысячы месцаў.

(Працяг на 3-й стар.)

Чарнобыльская катастрофа і яе наступствы сталі вельмі сур'ёзным выпрабаваннем для беларускай дзяржавы. Наша грамадства гэты экзамен па вялікаму рахунку вытрымлівае

(Працяг. Пачатак на 2-й стар.)
дзіцячых дашкольных устаноў больш чым на шэсцьсот шэсцьдзесят месцаў, бальніц на сто трыццаць ложкаў, пра-кладзена каля ста кіламетраў водапра-вода, больш за шэсцьдзесят кіламет-раў цепласетак, амаль трыста кіламет-раў газавых сетак. Праграмай на гэты год прадугледжана аздараўленне каля трохсот тысяч чалавек, у тым ліку каля двухсот п'яцідзесяці тысяч дзяцей і пад-леткаў.

Акрамя гэтага, велізарныя сродкі вы-дзяляюцца на ліквідацыю наступстваў аварыі і паляпшэнне жыцця людзей з мясцовых бюджэтаў, сродкаў прамыс-ловых і сельскагаспадарчых прадпры-емстваў. У цэлым гэта сума перавышае 25 працэнтаў рэспубліканскага бюджэ-ту.

Але самі гэтыя велізарныя сродкі, падкрэсліў Аляксандр Лукашэнка, яшчэ не вырашаюць праблемы. Праблема будзе вырашана толькі і выключна пры ўмове іх метавага і эфектыўнага выка-рыстання.

Зыходзячы з гэтага, сказаў ён, я на-стойваю на тым — і даручаю гэта пы-танне самай пільнай увазе Камітэта дзяржаўнага кантролю — каб выкары-станне чарнобыльскіх сродкаў супра-ваджалася найвышэйшай патрабаваль-насцю і найстражэйшым кантролем на ўсіх узроўнях выканання. У сувязі з гэ-тым кіраўнік дзяржавы звярнуў увагу ўдзельнікаў нарады на тым аб'ектах, якія калі выдзеленыя сродкі былі вы-карыстаны не на падтрыманне насель-ніцтва, сацыяльна значных аб'ектаў. А ў такіх раёнах, як Рагачоўскі, Чачэрскі, Калінкавіцкі, Брагінскі, яны выкарыстоў-валіся на рамонт адміністрацыйных буд-ынкаў, у Калінкавіцкім раёне — буды-на сельскага Савета.

І яшчэ адзін непрыемны факт. Ся-род тых, хто атрымаў у мінулым годзе заключэнне міжведамасных экспертных саветаў па ўстаноўленню прычынай су-вязі захворванняў з наступствамі ката-строфы на Чарнобыльскай АЭС, ёсць людзі, якія ніякіх адносін аў да Чарно-быля не маюць. Такія выпадкі нешмат-лікія, але іх проста не павінна быць.

— Я цвёрда заяўляю, — сказаў прэ-зідэнт, — мы не можам дапусціць і не дапусцім, каб дзяржаўныя грошы, вы-дзяляемыя на ліквідацыю наступстваў чарнобыльскай катастрофы, выкары-стоўваліся не па прызначэнню, а тым больш, барані Бога, разбазарваліся. Патрабаванне будзе самае жорсткае і бескампаміснае. Што ж датычыць прыведзеных фактаў, то па іх будуць зроблены адпаведныя вывады.

Кіраўнікі гаспадарак павінны сёння дакладна ўсвядоміць: вырашэнне чар-нобыльскай праблемы ў вызначальнай ступені залежыць ад хуткасці і эфектыў-насці эканамічнай рэабілітацыі най-больш пацярпелых рэгіёнаў, гаспадар-ак. Вырашаюць эканамічныя задачы на месцах, неабодна абавязкова ўлічваць фактар эканамічнай эфектыўнасці. У чарнобыльскіх раёнах неабодна больш актыўна ўкараняць прыбытковыя тэхна-логіі выдзялення сельскай гаспадаркі, но-выя культуры з улікам радыяцыйнага фактара і дэмаграфічнай сітуацыі. Трэ-ба быць больш гібкімі ў тэхналагічным плане, і тады поспех не прымусяць са-бе чакаць. І такі вопыт у нас ёсць.

У якасці прыкладу рацыянальнага і прадуманага падыходу да справы Аля-ксандр Лукашэнка назваў Палескі рады-яцыйна-экалагічны запаведнік МНС, дзе пасадзілі новую для Беларусі культуру — хмель. Тут жа — узорная гаспадарка па гадоўлі коней. У саўгасе «Судкова» Хойніцкага раёна небеспажэліва ўка-раняюцца новыя тэхналогіі вырошчван-ня агароднінных культур. На думку да-кладчыка, трэба больш актыўна выра-шаць задачу пашырэння пасеваў рапсу з мэтай скарачэння імпарту алею, па-севаў насеннікаў траў, кукурузы на зер-не. Клімат і якасць угоддзяў гэта да-зваляюць.

Мы, вядома, адзначыў прэзідэнт, бу-дзем гэты пошук падтрымліваць на дзяржаўным узроўні, таму што сёння — ва ўмовах жорсткіх рынковых адносін — нам неабодна ісці ў нагу з часам. Шукаць незапоўненыя нішы ў рыначнай прасторы з улікам нашых магчымасцяў. У гэтай сувязі ён даручыў міністру сель-скай гаспадаркі і харчавання, па-пер-шае, з улікам асаблівасцяў радыяактыў-нага забруджвання забяспечыць укара-ненне на забруджаных тэрыторыях но-вых тэхналогій і новых культур — рап-су, хмелю, насеннікаў траў і іншых, якія б давалі эканамічны выгаду і садзей-нічалі рэнтабельнай рабоце гаспадарак.

Па-другое, зацвердзіць планавыя закуп-кі насеннага зерня і насення траў у най-больш забруджаных раёнах.

У ліку прыярытэтных напрамкаў ра-дыяцыйнай абароны насельніцтва, ска-заў далей Аляксандр Лукашэнка, павін-ны заставацца меры, накіраваныя на атрыманне экалагічна чыстых прадук-таў харчавання. Прыемна адзначыць, што ў апошнія тры гады па фінансаван-ню ахоўных мераў у вёсцы мы выйшлі на даволі добры ўзровень. Сёлета на гэты напрамак выдзелена амаль 560 мільярдаў рублёў. У асноўным яны ідуць на павышэнне ўрадлівасці глебаў — вапнаванне кіслых глебаў, унясенне ка-лійных і фосфарных ўгнаенняў, стварэн-не культурных кармавых угоддзяў і ін-шых. Гэта — значная падмога для экан-омікі забруджаных гаспадарак. Нам удалося спыніць зніжэнне аб'ёмаў пры-мянення мінеральных ўгнаенняў і з 1995 года пачаць іх нарошчванне.

Яшчэ адно пытанне — кадравае. Яго я, сказаў дакладчык, востра ставіў ад-носна настаўнікаў і ўрачоў яшчэ ў 1996 годзе на аналігічнай нарадзе ў Магі-лёве. Сёння настаў час гэтага жа жорстка паставіць яго адносна ўсіх спецыяліс-таў у галіне сельскай гаспадаркі.

Вядома, дзяржава многае зрабіла і працягвае рабіць для стварэння адпа-ведных перадачковаў кадравага напавен-ня чарнобыльскіх раёнаў. Мы аднавілі практыку метавага накіравання спецы-ялістаў, устанавіў шэраг ільгот пры прыезджэ на работу выпускнікоў педа-гагічных ВНУ, уявілі кантрактную сістэ-му для ўрачэбных кадраў. Па ўказанню прэзідэнта ўжо два гады вядзецца бу-даўніцтва жылля для замцавання спе-цыялістаў за кошт сродкаў чарнобыль-скай праграмы. Спрошчана працэдура атрымання пасведчання на права паста-яннага пражывання ў забруджаных ра-ёнах для замежных грамадзян і асоб без грамадзянства. Але гэтага яўна не-дастаткова. Наогул, лічыць кіраўнік дзяржавы, кадравае ўтрыманства — гэта вынік, напэўна, элементарнай без-адказнасці. Чаму ў прэзідэнта павінна галава балець ад таго, што ў канкрэт-ным калгасе не хапае настаўнікаў, ўра-чоў або добрых аграномаў? А дзе кі-раўнік гэтай гаспадаркі, дзе райвыкан-кам? Што яны зрабілі для таго, каб за-бяспечыць дастойны ўмовы — працоў-ныя, бытавыя — для прываблівання спе-цыялістаў? Хоціць ужо сядзець і спадзя-вацца, што востра неабодна кадры «зваліцца на галаву»! Хоціць чакаць, ка-лі праблема будзе вырашана ў цэнтры! Вы, заявіў Аляксандр Лукашэнка, звяр-таючыся да ўдзельнікаў нарады, — гас-падары ў сваіх абласцях, раёнах, кал-гасах і саўгасах. Вы і дзейнічайце. А дзяржава дапаможа.

Настаў час сур'ёзна падумаць аб змяненнях у нашай інвестыцыйнай па-літыцы. Усе ведаюць, якія цяжкія сід-зведваюць найбольш пацярпелыя гас-падаркі з новай тэхнікай, з племянной жыўёлай. Але падтрымка гэтых напрам-каў не павінна стаць практыкай ўтры-манства. Роля дзяржавы не ў тым, каб пастаянна ўтрымліваць такія гаспадар-кі, а ў тым, каб прадаставіць ім маг-чымасці і дапамогу для наступнага са-мастойнага развіцця. А гэта — пры-нцыповае розніца. Аляксандр Лукашэ-нка даручыў ураду разгледзець гэта пы-танне і ў самяі сісцёлыя тэрміны ўнесці яму канкрэтныя прапановы. Ён даручыў таксама міністру фінансаў тэрмінова выра-шыць праблему далейшага фінанса-вання будаўніцтва спецыялізаванага дыспансера ў Гомелі. Міністру фінан-саў трэба падумаць і аб перадачы ў Го-мельскай вобласці ў камунальную ўлас-насць аб'ектаў сацыяльна-бытавага прызначэння, якія маюць для рэгіёна го-радаўтваральнае значэнне.

Цяпер, сказаў далей прэзідэнт, мы паставілі перад сабой задачу перавес-ці ўсе гаспадаркі ў забруджаных раё-нах на чыстае газавае паліва. Усе вы ведаеце, што ў драўняным попеле ра-дыеактыўныя цэзіі захоўваюцца. Потым ён трапляе ў глебу, яго ўсмоктваюць расліны. А затым і чалавечая здароўе трапляе пад пагрозу. І гэтага даволі.

Вядома ж, вырашыць праблему га-зіфікацыі «брудных» раёнаў — вялікі грошы, вялікая праблема. У сувязі з гэ-тым дакладчык папрасіў МНС дэталёва вывучыць гэту праблему сумесна з абл-выканкамамі і ўнесці канкрэтныя пра-пановы па яе рэзавянні.

Брэскаму аблвыканкаму не адклад-ваючы трэба вырашыць усе тэхнічныя пытанні і з 1999 года пачаць работы па га-зіфікацыі трох найбольш пацярпелых раёнаў. Міністэрству аховы здароўя

трэба зняць усе праблемы з рамонтам у чарнобыльскай зоне бальніц і ФАП-аў, забяспечэннем іх інвентаром, біблізай, харчаваннем, медыкаментамі.

Стварыўшы Рэспубліканскі цэнтр па аздараўленню і санаторна-курортнаму лячэнню, адзначыў кіраўнік дзяржавы, мы чакалі і чакаем ад яго канкрэтных вынікаў работы з пацярпелым насель-ніцтвам. Усе намаганні тут неабодна накіраваць на тое, каб кожны чалавек, які мае патрэбу ў аздараўленні, мог атрымаць кваліфікаваную медыцынскую дапамогу. І не трэба захапляцца паслу-гамі здраўніц і санаторыяў блізкага і да-лёкага замежжа, дзе пачуцькі ў два-два з паловай разы даражэй за рэспублі-канскія, а эфектыўнасць аздараўлення часам ніжэйшая.

Недапрацоўваюць абслуговыя арга-нізацыі: жыллёва-камунальнай гаспа-даркі, транспарту, бытавага абслугоў-вання. Міністры, кіраўнікі канцэрнаў аса-біста павінны наведваць усе пацярпелыя раёны і на месцы вырашыць праблемы сваіх галін.

Хоць крыху і палепшыў работу Бел-капсакоў, праблемы ўсё ж ёсць. Ко-жны магазін, кожную сталовую ў чарно-быльскай зоне трэба зрабіць узорны-мі! Нельга дапусціць гандлёвыя «на-круткі», таму што ў хворых людзей ко-жны рубель на ўліку.

Дакладчык таксама нагадаў мініс-тру спорту і турызму, што аздараўленне пацярпелых ад чарнобыльскай аварыі — яго клопаты не меншыя, чым мініс-тра аховы здароўя. А пакуль што ініцы-яты і канкрэтныя прапановы не чуваць.

Пэўныя прэтэнзіі, на жаль, ёсць сё-ння і да вучоных Нацыянальнай акадэ-міі навук Беларусі, якія займаюцца вывуч-эннем праблем Чарнобыля. На думку Аляксандра Лукашэнка, з моманту аварыі прайшоў вельмі значны тэрмін, каб працягваць займацца навукай дзеля на-вукі. Мы маем права патрабаваць кан-крэтных вынікаў і рэкамендацый аб шляхах і метадах надзейнай абароны людзей. Неабодна дакладная інфарма-цыя аб дозах апраменьвання насельні-цтва за ўвесь пасляаварыйны перыяд, што дало б магчымасці Міністэрству аховы здароўя планавача аказанне своечасовай медыцынскай дапамогі.

Прэзідэнт папярэдзіў кіраўніку МНС Івана Кеніка аб тым, што па выніках гэ-тага года будзе праведзена рэвізія рас-ходавання міністэрствам грашовых сродкаў на так званую навуку.

Нас вельмі хвалюе, сказаў далей дакладчык, рост у насельніцтва хвароб органаў дышання, стрававання, нерво-вай і касцева-мышачнай сістэмы, сіс-тэмы кровазвароту, якія правяліліся перш за ўсё ва ўдзельніках ліквідацыі наступстваў аварыі на ЧАЭС. Мы шмат гаворым аб рэабілітацыі, але дзе ж яе навукова абгрунтаваная праграма? Ча-му да гэтага часу не распрацавана пра-грама сацыяльна-эканамічнага развіц-ця пацярпелых тэрыторый?

Гэтыя прэтэнзіі — і да вучоных так-сама, і да членаў урада. Недапушчаль-на зацягваецца сёння вырашэнне пы-тання правядзення эканамічна абгрун-таваных ахоўных мераў, зніжэння сабе-кошту і павышэння якасці сельскагас-падарчых прадукцый. Важна забяспеч-ны не толькі дапушчальнае ўтрыман-не радыенуклідаў, але і канкурэнта-здольнасць канчатковага прадукту, а гэ-тага немагчыма дабіцца без павышэн-ня ўраджайнасці і прадукцыйнасці жы-вёлагадоўлі. Мы павінны вырашыць праблему «стронцёвую праблему», мабілізаваўшы для гэтага лепшыя на-вуковыя сілы. На думку Аляксандра Лу-кашэнка, менавіта вучоныя, якіх не зма-лі падзяліць ніякія граніцы, павінны быць ініцыятарамі напавлення рэальным зместам дасягнутых з Расіяй і Украінай дамоўленасцяў па лініі Чарнобыля. Ён папрасіў Нацыянальную акадэмію навук Беларусі звярнуць на ўсе гэтыя пытан-ні самую сур'ёзную ўвагу.

Думаю, адзначыў прэзідэнт, і мініс-тру культуры трэба сказаць аб неабод-насці павярнуцца тварам да чарнобыль-скіх раёнаў. Людзі, якія пацярпелі ад страшнай аварыі, маюць патрэбу ў асаблівых да сябе адносін. Давайце будзем і праз культуру ўзімаць на-лі душы гэтых людзей. Неабодна адрадыць практыку рэгулярных выез-даў дзеля культуры, артыстаў, леп-шых мастацкіх калектываў у чарнобыль-скія раёны.

Галоўная задача для «вертыкалі» ўлады, прэзідэнцкай «вертыкалі» — кантроль і арганізацыя выканання пры-ятых агульнадзяржаўных рашэнняў, падкрэсліў далей кіраўнік дзяржавы. Гэ-

та першае. Другое: аператыўна і дак-ладна рэалізоўваць мясцовыя і рэгі-нальныя чарнобыльскія праблемы. Трэ-цяе: праз кіраўнікоў гаспадарак, дэпу-татаў мясцовых Саветаў дайсці літа-ральных да кожнага чарнобыльца і да-памагчы яму штодзённа ў яго будзён-ных клопатах. Гэта можна паставіць як самае галоўнае — быць з людзьмі. Ча-вёртае: прагназіраваць развіццё сітуа-цыі, ствараць матэрыяльна-тэхнічныя, фінансавыя рэзервы для вырашэння ўсяго спектра праблем, што ўзнікаюць у пацярпелых раёнах.

Прэзідэнт таксама звярнуўся да сродкаў масавай інфармацыі ўзяць пад кантроль выкананне важнейшых чарно-быльскіх праектаў, указаў і распара-джэнні кіраўніка дзяржавы, пастаноў урада, вырашэнне сацыяльна-бытавых праблем насельніцтва чарнобыльскіх раёнаў. Людзі павінны ведаць, што па-цярпелым удзяляецца пастаянная ўва-га, што іх праблемы, іх клопаты хвалю-юць краіну. СМІ павінны больш смела выяўляць недахопы, разбуральнае кругавую паручу чыноўнікаў, якая не ўлічвае інтарэсы простага чалавека.

Аляксандр Лукашэнка асабліва пад-крэсліў важнасць гранічна карэктных і ўважлівых адносін да людзей з боку кіраўнікоў гаспадарак, выканаўцаў «вер-тыкалі». Кожны раз, калі ў час сваіх па-ездак па забруджаных радыяцыйных раё-нах я сустракаўся з гутары з людзьмі, сказаў ён, то пераконваўся: праблемы, што непакояць іх, можна лёгка выра-шыць на месцы. Размова ідзе аб хар-чаванні, лячэнні, бытавых пытаннях. Не трэба ж для гэтага рэфарміраваць за-канадаўства. Не патрэбны і сродкі з дзяржаўнага бюджэту. Патрэбны ўсяго толькі дзелавы, адказны і добразычлі-вы, далёкі ад чыноўніцкай фанабэрыі па-дыход. Трэба зрабіць усе магчымае для таго, каб чалавек, які звярнуўся да нас па любым пытанню, сказаў бы потым: «Так, гэта рэальна ўлада. Дзейсная і ўважлівая». Вось гэта і будзе вышэй-шая ацэнка нашай з вамі работы. Ад на-шай з вамі адказнай і эфектыўнай ра-боты па пераадоленню наступстваў чарнобыльскай бяды залежыць палітыч-ная атмасфера ў грамадстве і давер да ўлады. «Я, як прэзідэнт, і ўрад, — за-явіў Аляксандр Лукашэнка, — ні на дзень не аслабілі і ніколі не аслабім кан-троль за станам спраў на гэтым нялёг-кім напрамку жыцця беларускага гра-мадства».

Затым дакладчык назваў, зыходзя-чы з гутаркі, што адбылася на гэтай на-радзе, асноўныя пытанні стратэгіі і так-тыкі на бліжэйшыя два гады. Прычым, паводле яго слоў, яны будуць карэкці-равацца.

Першая праблема, самая цяжкая, — кадры. У сувязі з гэтым жыллё, зара-ботная плата, кантрактная сістэма, ме-тавы набор, перш за ўсё, спецыялістаў сельскай гаспадаркі. Другая праблема — га-зіфікацыя забруджаных тэрыторый раёнаў, асабліва Палесся. Трэцяя праб-лема — водазабеспячэнне забруджаных раёнаў.

Трэба і Расію папрасіць, адзначыў Аляксандр Лукашэнка, каб яна не толькі скарачала, але наадварот, павялічыла пастаўкі газу ў Беларусь, у тым ліку і па гуманітарнай дапамозе. Гэта была б самая дзейсная гуманітарная дапа-мога. Расія павінна прымаць удзел у мінімізацыі і ліквідацыі наступстваў чар-нобыльскай катастрофы. Мы разумеем, у яе няма валюты. Але газ прыродны, у здабычу якога і беларусы ў свой час уклалі нямала працы, у Расіі ёсць! Та-ды чаму б не дапамагчы пацярпелым людзям, пастаўляючы ў гэтыя раёны газ, хоць бы працэнтаў 10—20 ад таго, што мы зрасходуем? Гэта, падкрэсліў прамоўца, новая пастаноўка пытання.

Тое ж самае і адносна дапамогі з боку Украіны. На Чарнобыльскай АЭС, сказаў прэзідэнт, перавытворчасць электраэнергіі. Чаму б не пастаўляць у Беларусь гэту энергію па прымальнай да-даце нас цане?

Чацвёртая праблема — чыстае хар-чаванне, асабліва дзяцей. Іх патрэбна ў гэтых раёнах карміць чыстымі прадук-тамі, яны павінны атрымліваць чыстае харчаванне. Ганьба будзе дзяржаве, ка-лі мы гэтага не зробім, заявіў прэзідэнт.

Пятая праблема — медыцынскае аб-слугоўванне, лячэнне і аздараўленне. Гэта клопаты Міністэрства аховы здо-роўя, Дэпартамента па гуманітарнай да-памозе. У бліжэйшы час Дэпартамент па гуманітарнай дапамозе прэзідэнт па-абяцаў падвергнуць асабістай капітал-най рэвізіі.

Неабодна, адзначыў Аляксандр Лу-

кашэнка, падключаць Цэнтр па аздараў-ленню дзяцей, выпрацаваць сур'ёзную праграму аздараўлення па кожнаму ра-ёну, па кожнаму чалавеку. Прычым, у нас сёння дастаткова добрых месцаў, дзе людзі могуць адпачыць. Іх нельга везці на поўдзень. Іх трэба аздараўлі-ваць у паўночных раёнах.

Шостая праблема — інтэнсіўнае раз-віццё гаспадарчай дзейнасці ў чарно-быльскіх раёнах. Маюцца на ўвазе дрэ-ваапрацоўка, травасенненне, насеннявод-ства, вырошчванне рапсу. Пры гэтым кіраўнік дзяржавы падкрэсліў, што раз-мова не ідзе аб тым, быццам заўтра трэба ехаць у 30-кіламетровую зону і араць землі. Не трэба лезці на гэтыя брудныя землі, там няма чаго рабіць. Каб Бог даў убрць тое, што ў нас ёсць. Але не перашкаджаць людзям праца-ваць там, дзе можна.

Аляксандр Лукашэнка папярэдзіў аб недапушчальнасці ўтрыманскіх настрояў. Іх, на яго думку, ужо няма ў дзяр-жаўных службах, у кіраўнікоў органаў улады. Але цяпер трэба зрабіць так, каб людзі, радавыя нашы грамадзяне, па-збавіліся ад гэтага сіндрама. Людзі па-вінны разумець, што дзяржава іх у бя-дзе не пакінула і не пакіне, што яна бу-дзе лячыць іх, аздараўліваць, карміць і гэтак далей. Але і самі людзі павінны пачынаць паціху варушыцца і праца-ваць. Кожны чалавек павінен старацца перш за ўсё сябе і сваю сям'ю забя-спечыць, а мы павінны ім дапамагчы ў гэтым. Утрыманства быць не павінна, нягледзячы на каласальную падтрымку дзяржавы па ліквідацыі наступстваў чар-нобыльскай катастрофы.

Прэзідэнт сказаў далей, што плануе восенню гэтага года паездку ў раёны Магілёўскай вобласці, якія пацярпелі ад чарнобыльскай катастрофы, дзе яшчэ раз звернецца да вырашэння актуаль-ных пытанняў ліквідацыі наступстваў аварыі на ЧАЭС.

На нарадзе са справаздачамі вы-ступілі кіраўнікі МНС і абласцей. Іван КЕНІК, міністр па надзвы-чайных сітуацыях:

— У Беларусі, дзякуючы разуменню вастрыні чарнобыльскай праблемы, па-стаяннай увазе і падтрымцы вышэйша-га кіраўніцтва рэспублікі, рэалізацыя дзяржаўнай чарнобыльскай праграмы цяпер пастаўлена на больш высокі дзяржаўны ўзровень, чым ва Украіне і ў Расіі. У першую чаргу гэта датычыць забеспячэння фінансаваннем усіх на-прамкаў, прадугледжаных праграмай. Нягледзячы на цяжкія, дзяржава зна-ходзіла і знаходзіць магчымасць выдзя-ляць значныя сродкі для рэабілітацыі пацярпелага насельніцтва і рэгіёнаў, за-беспячэння радыяцыйнай абароны, па-вышэння ўзроўню жыцця на забруджа-ных тэрыторыях. Па гэтай прычыне не быў закрыты ні адзін прадугледжаны на-прамак работ, хоць зразумела, што сродкі не маглі быць выдзелены ў поў-най адпаведнасці з праграмай.

Я дазволю сабе спыніцца толькі на асноўных выніках за перыяд з 1996 го-да, калі пачала дзейнічаць новая дзяр-жаўная праграма. За гэты час правед-зена значная работа па ажыццяўлен-ню ахоўных мерапрыемстваў, паляп-шэнню ўмоў пражывання на забруджа-най тэрыторыі. У прыватнасці, працяг-валася рэалізацыя праграмы га-зіфіка-цыі пацярпелых раёнаў. За апошнія два гады пракладзена 315 кіламетраў се-так газаправода. Вельмі важным выні-кам стала зняццё праблемы цеплаза-беспячэння і гарахага водазабеспячэн-ня ў раённых цэнтрах пацярпелых рэгі-ёнаў і пасёлках для перасяленцаў. Знач-ныя сродкі ўкладваюцца ў добраўпарад-каванне забруджаных населеных пунк-таў, стварэнне ў іх належнай сацыяль-на-культурнай базы.

Адным з новых напрамкаў у чарно-быльскай інвестыцыйнай палітыцы ста-ла будаўніцтва жылля для замцавання кадраў у найбольш пацярпелых раёнах, у першую чаргу на вёсцы. За гэты час пабудавана 246 дамоў, сёлета павінна быць здадзена яшчэ 212. Думаю, што па меры магчымасцяў і пасля вырашэн-ня іншых задач інвестыцы ў гэты на-прамак будуць павялічвацца, паколькі наяўнасць кадраў з'яўляецца рашаючай умовай рэабілітацыі пацярпелых раёнаў, іх эканамічнай стабільнасці.

Нагадаю, што ў адпаведнасці з ука-зам прэзідэнта краіны ў апошнія гады адбыўся істотны крэн у бок інтарэсаў найбольш забруджаных раёнаў. Інвес-тыцы для 21 найбольш забруджанага раёна выдзяляюцца ў гадавых планах (Заканчэнне на 4-й стар.)

Чарнобыльская катастрофа і яе наступствы сталі вельмі сур'ёзным выпрабаваннем для беларускай дзяржавы. Наша грамадства гэты экзамен па вялікаму вытрымлівае

(Заканчэнне. Пачатак на 2-3-й стар.)
асобным радком, абмяркоўваюцца з выездам на месца. Доля капітальных укладанняў гэтых раёнаў склала ў 1997 годзе ў Гомельскай вобласці 63,2 працэнта, у Магілёўскай — 41, у Брэсцкай — 58 працэнтаў. У 1998 годзе адпаведна 66,9; 47,4 і 63,9 працэнта. Адзначу, што ў Магілёўскай вобласці значная частка сродкаў накіроўваецца ў пасёлкі для перасяленцаў.

Цяпер для кожнага з названых раёнаў сумесна з райвыканкамамі распрацоўваюцца праграмы ахоўных мераў на перыяд да 2003 года.

Дзяржаўнай праграмай прадугледжана будаўніцтва такіх аб'ектаў агульнарэспубліканскага значэння, як лячэбна-дыягнастычны корпус НДІ радыяцыйнай медыцыны ў Аксакаўшчыне, цэх дзіцячага харчавання на Іванаўскім маслалаводстве, Гродзенскі завод мед-препаратаў.

У адпаведнасці з прэзідэнцкай праграмай «Дзеці Беларусі» ажыццяўляецца будаўніцтва і рэканструкцыя аб'ектаў аздараўлення і адпачынку, у тым ліку рэабілітацыйна-аздараўленчыя цэнтры круглагадовага дзеяння з арганізацыяй навуковага працэсу. Шэсць такіх цэнтраў ужо функцыянуюць.

Значны аб'ём займаюць работы па забеспячэнню радыяцыйнай абароны насельніцтва ў рамках мэтавых праграм.

На першым месцы стаяць ахоўныя меры ў аграпрамысловым комплексе. У першую чаргу вырашаецца галоўная задача — забеспячэнне вытворчасці нарматыўна чыстай прадукцыі. У выніку прымаемых мераў удаецца падтрымаць на даволі прыемным узроўні вытворчасць сельгаспрадукцыі абмежаванага выкарыстання па фактары ўтрымання радыенуклідаў. Такія прадукцыі накіроўваюцца на перапрацоўку або выкарыстоўваюцца для адкорму жывёлы. Аднак спецыялісты пацвердзілі, што спыняць ахоўныя мерапрыемствы нельга.

У апошнія гады асабліва ўвага ўдзялялася праблеме атрымання нарматыўна чыстага малака ў прыватным сектары. На гэта былі накіраваны работы па меліярацыі зямель, выдзяляліся ў заўважымых аб'ёмах сродкі на стварэнне культурнай пашы і сенажаці, пастаўляецца камбікорм з дабаўкамі, што звязваюць цэзій. Пэўныя вынікі ёсць. Гэта пацвярджае і наступнае ў цэлым зніжэнне доз унутранага апраменьвання сельскай насельніцтва, якое працягвае ў забруджаных раёнах, і зніжэнне максімальных значэнняў забруджвання малака.

У вырашэнні чарнобыльскіх праблем мы пастаянна апіраемся на вынікі навуковых даследаванняў.

За мінулыя гады сабраны ўнікальны матэрыял аб радыяцыйным уздзеянні на чалавека. Атрыманы важныя вынікі ў прагназаванні развіцця анкалагічных захворванняў, вывучаны паводзіны радыенуклідаў у сістэме «глеба-расліна», вызначаны каэфіцыенты пераходу радыенуклідаў цэзію і стронцыю ў шматгадовыя травы, збожжавыя, бабовыя, агароднінныя, тэхнічныя культуры. Рэгулярна абнаўляюцца карты радыеактыўнай абстаноўкі. На 52 пастах выдзяецца штодзённае вымярэнне радыяцыйнага фону, у тым ліку ў зоне патэнцыяльнага ўздзеяння АЭС Украіны, Расіі і Літвы.

Павінны быць прадоўжаны прыкладныя і фундаментальныя даследаванні, якія забяспечваюць навуковае забеспячэнне планавання, удасканалення і рэалізацыі комплексу мерапрыемстваў па радыяцыйнай абароне насельніцтва, якое працягвае ва ўмовах хранічнага паўшаннага апраменьвання. Неабходна працягваць вывучэнне стану здароўя ўсіх катэгорый пацярпелага насельніцтва.

Ад вучоных-эканамістаў хацелася б атрымаць больш канкрэтны прапановы па вырашэнню праблем эканамічнай рэабілітацыі найбольш пацярпелых раёнаў. Галоўная задача вучоных-агра-рыяў — даць прапановы па новых прыбытковых тэхналогіях, новых напрамках, культурах, якія ўлічвалі б рэальную дэмаграфічную сітуацыю і фактар радыеактыўнага забруджвання. Найбольш пацярпелыя гаспадаркі, як і някія іншыя, маюць патрэбу ў такіх напрамках вытворчасці, якія забяспечвалі б прыбытковасць.

Эфектыўнае процідзеянне наступствам чарнобыльскай катастрофы патрабуе канструктыўнага міжнароднага супрацоўніцтва, прыцягнення інтэлекту-

альных і матэрыяльных рэсурсаў міжнародных арганізацый, навукова-даследчых цэнтраў. І мы спрабуем максімальна выкарыстоўваць існуючыя магчымасці. Аднак хацелася б, каб гэта супрацоўніцтва было больш плённым, а дапамога — больш істотнай.

Хачу адзначыць, што дасягнутыя вынікі ў вырашэнні чарнобыльскіх праблем сталі ў многім магчымымі дзякуючы асабістай увазе да іх з боку прэзідэнта рэспублікі. Нагадаю, што па яго даручэнню два гады найбольш пацярпелым раёнам выдзялялася па 1 мільярду рублёў для апэратыўнага вырашэння ўзнікаючых праблем жыццезабеспячэння. І там, дзе да выкарыстання выдзеленых грошай падышлі адказна, гэта стала вялікай дапамогай у вырашэнні праблем, што ўзнікаюць штодзённа.

Вось ужо трэці год забруджаным гаспадаркам за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту выдзяляюцца фосфарныя і калійныя ўгнаення. Тром гаспадаркам Столінскага раёна перададзена 2900 гектараў зямель, якія адносіліся раней да ваеннага палігона. У гэтым жа раёне ў калгасе «Рубельскі» пабудаваны мост праз раку Гарынь.

Відавочна, і пазітыўныя перамены ў дзейнасці Палескага радыяцыйна-экалагічнага запаведніка. Умацавалася яго матэрыяльна-тэхнічная база, тут створаны дрэваперапрацоўчая вытворчасць, каняферма, стала магчымым вырашэнне шэрагу пытанняў сацыяльнага плана.

Для вырашэння праблемы з кадрамі па ініцыятыве прэзідэнта пачалося будаўніцтва жылля. Прынята рашэнне аб аднаўленні сістэмы размеркавання выпускнікоў ВУНУ і сярэдніх спецыяльных навуковых устаноў. Пастановай урада прадугледжана спрощаная працэдура атрымання пасведчання на права пастаяннага жыхарства для замежных грамадзян і асоб без грамадзянства, якія прыязджаюць у забруджаныя раёны. Толькі ў Брагінскім раёне прапісаліся 74 сям'і.

На заканчэнне хачу спыніцца на некаторых актуальных з пункту гледжання МНС пытаннях.

Да цяперашняга часу ў Беларусі былі самыя жорсткія дапушчальныя ўзроўні ўтрымання радыенуклідаў у прадуктах харчавання ў параўнанні з Расіяй і Украінай. Але нядаўна ў Украіну, і Расію прынялі новыя, яшчэ больш жорсткія нарматывы. Так, па малаку ў Расіі ўстаноўлены дапушчальны ўзровень 50 Бк/л, тады як наш узровень — 111 Бк/л. Такія ж сітуацыя па мясу, шэрагу іншых прадуктаў. З-за гэтага ўзнікае не толькі праблема гандлю з Расіяй і Украінай. Нам прыйдзецца таксама ўлічваць тэндэнцыю ўстанавлення больш жорсткіх патрабаванняў да ўтрымання радыенуклідаў у прадуктах харчавання. А гэта немінуча запатрабуе дадатковага фінансавання ахоўных мерапрыемстваў, павышэння якасці работы ўсіх звянаў, дзе гэтыя мерапрыемствы рэалізуюцца, — гаспадарак, перапрацоўчых прадпрыемстваў. Павінна быць забяспечана самае строгае захаванне тэхналагічнай дысцыпліны ў поўнай адпаведнасці з рэкамендацыямі і патрабаваннямі «Кіраўніцтва па выдзяненню сельскай гаспадаркі на забруджаных радыенуклідамі землях».

Трэба ўзмацніць работу па вучобе кадраў усіх узроўняў, па павышэнню новай культуры паводзінаў чалавека ва ўмовах пражывання на забруджаных тэрыторыях. Неабходна ў больш шырокім маштабе разгарнуць інфармаванне і асвету насельніцтва аб шляхах зніжэння радыяцыйнай рызыкі. Тут вялікае поле дзейнасці для Міністэрства аховы здароўя і Мінадукацыі.

Цяпер на ўзгадненні ў міністэрствах і ведамствах знаходзяцца прапановы МНС і аблвыканкамаў аб тым, каб вырашаць праблему газабеспячэння жылых дамоў прыватнага сектара ў забруджаных раёнах за кошт сродкаў чарнобыльскай праграмы. Прасілі б падтрымаць гэту прапанову.

Трэба будзе вырашыць і пытанне, што датычыць пракладкі газаправодаў да забруджаных раёнаў Брэсцкай вобласці.

Трэба прадоўжыць вырашэнне праблемы пітнага водазабеспячэння з мэтай забеспячэння да 2000 года кожнай сям'і вадой патрабумай якасці. Неабходна паскорыць перадачу на баланс службаў жылкамунгаса водаправодных сетак і водазаборных збудаванняў у сельскіх населеных пунктах з тым, каб іх эксплуатацыя і ўтрыманне займаліся прафесіяналы.

Уладзімір ЗАЛАМАЙ, старшыня Брэсцкага аблвыканкама:

— Радыяцыйнаму забруджванню ў Брэсцкай вобласці падверглася 4270 квадратных кіламетраў тэрыторыі вобласці. На забруджаных тэрыторыях знаходзіцца 167 населеных пунктаў, у якіх пражываюць 167 тысяч 298 чалавек. Асноўнымі напрамкамі штодзённай дзейнасці аблвыканкама і райвыканкамаў па мінімізацыі наступстваў катастрофы былі і застаюцца: правядзенне ахоўных мерапрыемстваў для стварэння бяспечных умоў пражывання насельніцтва ў пацярпелых раёнах, сістэматычныя кантроль за радыяцыйнай абстаноўкай, прадуктамі харчавання, што вырабляюцца і рэалізуюцца насельніцтву; стварэнне ўмоў для вытворчасці чыстай ад радыяцыйнага забруджвання прадукцыі сельскай гаспадаркі; спецыялізаваная і далейшая ўдасканаленне медыцынскага абслугоўвання і аздараўлення жыхароў, асабліва дзяцей; рэалізацыя Закона «Аб сацыяльнай абароне грамадзян, якія пацярпелі ад катастрофы на Чарнобыльскай АЭС».

Адной з важнейшых задач на бліжэйшы час з'яўляецца ажыццяўленне аздараўлення і санаторна-курортнага лячэння насельніцтва, якое пацярпела ад аварыі. База аздараўленчых устаноў, якая ёсць на тэрыторыі вобласці, дае магчымасць забяспечыць стопрацэнтную патрэбнасць у аздараўленні пацярпелага насельніцтва. Разам з тым наслава праблема стварэння больш узбуйненых комплексаў па аздараўленню. І мы прымаем меры для таго, каб арганізаваць новую курортную зону ў раёне тых медыцынскіх і аздараўленчых устаноў, якія ёсць у раёне горада Брэста.

Асабліва ўвага ўдзяляецца пытанню харчавання дзяцей і падлеткаў. Набыта і ўстаноўлена дадатковае абсталяванне, даўкамплектаваны школьныя сталовыя. І сёння мы можам сказаць, што ўсе навуцныя агульнаадукацыйных школ атрымліваюць экалагічна чыстае двух- і трохразовае харчаванне.

У выніку праведзенага комплексу ахоўных мерапрыемстваў за 1995—1998 гады не было зарэгістравана выпадкаў паступлення на малазаводы вобласці малака, непрыгоднага як сыравіна (з радыеактыўнасцю звыш 370 Бк/л). Скарацілася на 4,6 тысячы тон у 1994 годзе да 1,7 тысячы тон у 1997 годзе паступленне малака з актыўнасцю, што перавышае нормы. Практычна поўнасцю скарацілася паступленне на мясакамбінаты мяса з радыеактыўнасцю, якая перавышае дапушчальныя ўзроўні. Становіцца зрухі адбыліся ў вытворчасці чыстага малака і ў прыватным сектары. Крыху зменшылася колькасць населеных пунктаў, дзе рэгістраваліся асобныя выпадкі перавышэння дапушчальных узроўняў па малаку.

Для скарачэння колькасці незарэгістраваных выпадкаў аб'ектаў, што ўзводзіцца за кошт рэспубліканскага бюджэту ў адпаведнасці з Дзяржаўнай праграмай Рэспублікі Беларусь па мінімізацыі і пераадоленню наступстваў катастрофы на Чарнобыльскай АЭС на 1996—2000 гады, Савет Міністраў сумесна з абласцямі правёў вялікую работу, распрацаваў і зацвердзіў планы-графікі завяршэння будаўніцтва ў 1997—1999 гг. пачатых раней аб'ектаў. У 1997 годзе даведзеныя планавыя заданні ў адпаведнасці з планами-графікамі вобласцю выкананы ў поўным аб'ёме.

У цэлым за апошнія гады праведзена вялікая работа па стварэнню бяспечных умоў пражывання насельніцтва на забруджаных радыенуклідамі тэрыторыях. Значнай актывізацыі ў правядзенні ахоўных мерапрыемстваў у вобласці і асабліва ў Столінскім раёне садзейнічала наведванне гэтага раёна прэзідэнтам краіны Аляксандрам Лукашэнкам. Трэба адзначыць, што ўсе яго даручэнні, дадзеныя ў час сустрэч з насельніцтвам і кіраўнікамі раёнаў, выкананы ў поўным аб'ёме. Больш актыўную пазіцыю пачалі займаць сродкі масавай інфармацыі ў асветленні работы па ліквідацыі наступстваў катастрофы на ЧАЭС. Усё гэта разам дало магчымасць палепшыць умовы пражывання людзей на забруджаных радыенуклідамі тэрыторыях. Аднак працэс ліквідацыі наступстваў катастрофы на ЧАЭС пастаянна патрабуе ад нас прыняцця дзейных мераў.

Цяпер у Пінскім, Лунінецкім і Столінскім раёнах распрацаваны раёныя праграмы па ліквідацыі наступстваў катастрофы на ЧАЭС на перыяд да 2003 года. Асноўнымі задачамі на бліжэйшы час з'яўляюцца: рэалізацыя праграмы

капітальнага будаўніцтва на 1997—1999 гады, зацверджанай Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь; далейшае правядзенне ахоўных мерапрыемстваў з мэтай атрымання нарматыўна чыстай сельскагаспадарчай прадукцыі; умацаванне ў пацярпелых раёнах матэрыяльнай базы аховы здароўя, адукацыі, паліпашэнне медыцынскага абслугоўвання і аздараўлення.

Разам з тым ёсць пытанні, якія патрабуюць вырашэння на дзяржаўным узроўні. Гэта паскарэнне будаўніцтва газаправодаў-адводаў Кобрін—Пінск—Лунінец—Столін для забеспячэння экалагічна чыстым палівам насельніцтва, якое пацярпела ад аварыі: забеспячэнне сельскіх населеных пунктаў артэзійскай вадой; вытворчасць камбікармоў з ферэцыянамі, дадатковае выдзяленне мінеральных угнаенняў.

Аляксандр КУЛІЧКОЎ, старшыня Магілёўскага аблвыканкама:

— У выніку катастрофы на Чарнобыльскай АЭС радыеактыўнаму забруджванню падверглася трэцяя частка тэрыторыі Магілёўскай вобласці. У зоне радыеактыўнага забруджвання пражывае больш як 150 тысяч чалавек.

Сёння можна гаварыць аб выніках работы, магчыма, і аб памылках, дапушчаных у першыя гады пасля катастрофы на ЧАЭС, часам супярэчлівых тэорыях вучоных у ацэнках таго, што адбылося, але ніхто не зможа сёння кінуць папрок у адрас тых, хто прысутнічае тут, за тую вынікі работы, якія дасягнуты за апошні час. Вельмі шмат зроблена ў рэспубліцы, якая практычна засталася самай з гэтай трагедыяй.

Можна сказаць каротка: усе даручэнні прэзідэнта, якія адлюстраваны ў чатырох пратаколах, што датычаць чарнобыльскай тэматыкі, выкананы поўнасцю. Мы на пачатак гэтага года толькі ў пасёлках увялі ў строй дзевятнаццаць школ, дваццаць дзіцячых садоў, трынаццаць амбулаторый, трынаццаць лазняў, чатыры балніцы, восем малочнааважных фермаў, шэсць збожжогаспадарак. Па капукладаннях на 1 ліпеня гэтага года прафінансавана 320 мільярдаў рублёў пры гадавым ліміце 531 мільярд рублёў. На выплату льгот і кампенсаций пацярпелым накіравана больш як 200 мільярдаў рублёў. Практычна прафінансаваны ў разліковых аб'ёмах ахоўныя мерапрыемствы.

Вырашылі, бадай, адну з галоўных праблем, якія выклікалі чарнобыльскай катастрофай, — гэта перасяленне жыхароў з зон першахарчовага і наступнага асялення. За папярэднія гады на тэрыторыі вобласці за чарнобыльскай сродкі пабудавана больш за 9 тысяч кватэр, у тым ліку ў пасёлках для перасяленцаў — 5 тысяч кватэр, 130 аб'ектаў сацыяльна-бытавога і вытворчага прызначэння.

Сёння 70 працэнтаў расходаў на газіфікацыю жылля атлачвае дзяржава. 30 працэнтаў, згодна з існуючым палажэннем, павінна атлаціць насельніцтва. Разглядаюцца пытанне газіфікацыі пасёлкаў, якія падвергліся забруджванню радыенуклідамі, неабходна вырапаваць механізм фінансавання газіфікацыі падвор'яў. Гэта праблема не толькі Брэсцкай вобласці, але і нашай.

Аб інвестыцыйнай праграме. Па даручэнню прэзідэнта Савет Міністраў прыняў рашэнне аб тым, каб 12 раёнаў рэспублікі, у тым ліку і тры раёны нашай вобласці, якія знаходзяцца ў горшых прыродна-кліматычных, экалагічных і эканамічных умовах, падцягнуць да ўзроўню сярэдніх гаспадарак. Праграма такая прапрацавана, але, на маё здзіўленне, паступіла пісьмо, якое рэкамендуе ўсе гэтыя тэрыторыі прафінансаваць за кошт сродкаў, накіраваных на ліквідацыю наступстваў чарнобыльскай аварыі. Гэтага ні пры якіх абставінах рабіць нельга, у адваротным выпадку ў нас проста грошай хопіць толькі на праграмы, якія зацвердзіць урад, а чарнобыльскія раёны застануцца без фінансавання.

Неабходна накіраваць чарнобыльскія грошы, у першую чаргу, на ахоўныя мерапрыемствы, на эксплуатацыйныя патрэбы, таму што асноўныя фонды, сацыяльныя на працягу апошніх дзесяці гадоў на забруджаных тэрыторыях прышлі ў нездавальняючы стан. Неабходна таксама прыняць цэлы комплекс мераў для таго, каб прывабіць людзей працаваць у ёсцы. Сёння, сапраўды, праблема сельскіх спецыялістаў стаіць нават больш востра, чым на педагогах і ўрачах. Так атрымалася, што вось на гэту катэгорыю работнікаў мы звярнулі ўвагу, падмацавалі, прынялі дзейныя

меры. А на спецыялістаў сельскай гаспадаркі, на жаль, не.

Мікалай ВАЙЦЯНКОЎ, старшыня Гомельскага аблвыканкама:

— У адпаведнасці з дзяржаўнай чарнобыльскай праграмай і даручэннямі прэзідэнта працягвалася выкананне галоўнай задачы — асяленне той катэгорыі грамадзян, якія ў адпаведнасці з законамі Рэспублікі Беларусь маюць на гэта поўнае права. Толькі за два апошнія гады пабудавана амаль 1,5 тысячы кватэр і дамоў сядзібнага тыпу, створана адпаведная інфраструктура ў месцах перасялення грамадзян.

Пракладзена каля 400 кіламетраў вода- і газаправодных сетак. Але самае галоўнае — вырашаны пытанні абароны інтарэсаў грамадзян на тых тэрыторыях, дзе, згодна з прынятым законам, людзі мелі права на выезд. Гэта датычала Брагіна, Нароўлі, Веткі, Кармы, Чачэрска, дзе радыяцыйнае забруджванне было звыш 15 кюри на квадратны кіламетр. Дзякуючы актыўнай падтрымцы з боку ўрада і прэзідэнта ўдалося газіфікаваць перш за ўсё раёныя цэнтры. Цяпер ідзе работа па газіфікацыі цэнтральных сядзіб гаспадарак. Можна, справа дойдзе і да буйных населеных пунктаў.

У пераважнай большасці насельніцтва з'явілася ўпэўненасць у тым, што дзень заўтрашні прынясе нармальныя жыццёвыя ўмовы, што можна тварыць жыццё, нараджаць. За першы квартал гэтага года ў Брагіне нарадзілася больш за 30 дзяцей. Вядуцца работы па рамонту і пашырэнню аб'ектаў аховы здароўя.

Цяпер мы ўступілі ў трэці, аднаўленчы этап, які мае свае адметныя рысы. Разам з асяленнем і добраўпарадкаваннем пасёлкаў для перасяленцаў асноўна ўвага сканцэнтравана на зніжэнні дозавых нагрузак у насельніцтва, якое пражывае на забруджаных тэрыторыях. Размова ідзе аб нармальным харчовым забеспячэнні. У гэтым плане нямаю робіцца Белкаапаіаюзам.

Аднак ёсць абсалютна, якія датычаць толькі Гомельшчыны. У нас амаль 25 тысяч чалавек пражываюць у будучы пражываць на тэрыторыі з узроўнем забруджвання звыш 15 кюри на квадратны кіламетр. Калі ў іншых абласцях вырашаны пытанні комплекснага асялення поўнасцю, то мы на гэты крок не змагі пайсці. І, напэўна, зрабілі правільна. Так, ёсць пэўная ступень рызыкі, звязаная са здароўем людзей, асабліва дзяцей. Аднак меры па паліпашэнню арганізацыі харчавання і аздараўлення, я лічу, будуць дастатковымі для таго, каб гэту ступень рызыкі зменшыць да мінімуму.

Кадровая праблема, аб якой тут было ўжо нямаю сказана, да якой да асабліва балючая. Дзякуючы таму, што створаны Гомельскі медыцынскі інстытут, часткова мы знілі праблему забеспячэння медыцынскімі паслугамі. Засталася праблема з забеспячэннем педагагічнымі кадрамі, але і яна ўжо не мае такога вострага характару, як яшчэ тры гады таму. Гэтымуд садзейнічалі кантрактныя ўмовы і павышаная ўвага з боку мясцовых выканаўчых органаў улады.

У частцы інжынернага забеспячэння ёсць праблема, якая, напэўна, уласціва і нам, і нашым суседзям. У нас амаль 220 буйных населеных пунктаў, якія былі пабудаваны за ўсё гады пасля катастрофы. Там створаны камунальныя сеткі. Улічваючы, што гэта аб'екты даволі хутказношывае, ды і не знаходзілі яны належнага кантролю з боку мясцовых структур улады, патрабуецца вельмі актыўная адпрацоўка пытанняў перадачы іх у камунальную ўласнасць. Для гэтага патрэбны грошы. І я прашу падтрымкі з боку ўрада, каб як мага хутчэй вырашыць гэту задачу. Ёсць кадравыя праблемы і ў сельскай гаспадарцы. Іх можна вырашаць па той жа схеме, як мы вырашалі праблему з на-стаўнікамі.

І тэма, ад вырашэння якой ухліцца немагчыма, гэта будаўніцтва жылля. Так атрымалася, што палову тэрыторыі Гомельшчыны займае зона са шчыльнасцю забруджвання 5 кюри на квадратны кіламетр і вышэй. Жыхары такіх тэрыторый мелі права на свабоднае асяленне. Таму ў гэтых населеных пунктах ніхто нават агародчыка не завёў за 12 гадоў. Будаўніцтва жылля асабістымі намаганнямі грамадзян спынілася. І не толькі ў раённых цэнтрах, а ва ўсіх вёсках. Але жыццё ўнесла свае карэктывы, людзі засталіся. І іх праблемы мы павінны вырашаць.

БЕЛТА.

А дразну зазначу, што цяперашні, апошні варыянт — гэта новы варыянт ранейшага ж, ужо падрыхтаванага праекта кодэкса, а не новы праект, як падалі ў адным са сродкаў масавай інфармацыі, і распрацоўшчыкамі гэтага праекта з'яўляюцца работнікі Міністэрства фінансаў, у прыватнасці — яго ўпраўленне па падатковай палітыцы, а не самі эксперты. Наша ж роля, роля экспертаў, заключаецца ў ацэнцы асобна ўзятых палажэнняў будучага кодэкса, іх адпаведнасці сусветнай практыцы і нормам, а таксама айчыннай практыцы. Ужо сам факт прыцягнення на заключным этапе стварэння кодэкса да сумеснай працы экспертаў, г. зн. незалежных спецыялістаў, сведчыць аб тым, якая ўвага ўдзяляецца гэтаму дакументу. Ранейшы варыянт быў падрыхтаваны ў снежні мінулага года, пасля чаго і былі запрошаны групы экспертаў з прадпрыемстваў саюзаў і Саюза падаткаплацельшчыкаў (я ўзначаліў групу ад Саюза падаткаплацельшчыкаў).

Аднак больш канкрэтна: навошта кодэкс? Найперш варта ўдакладніць, што ён сабой уяўляе. Гэта, па сутнасці, сістэматызаваны, скрупулёзны збор адпаведных законаў, якія непарывна звязаны паміж сабой і носяць доўгатэрміновы характар, у якіх, па сутнасці, прарэгламентаваны кожны крок як падаткаплацельшчыкаў, так і падатковых органаў. Вядома ж, падобная рэгламентацыя вельмі зручная для практычнай дзейнасці. Што сабой уяўляе наша цяперашняе падатковае заканадаўства? Яно носіць чыста фінансавы характар, бярэ пад увагу толькі напаяўляльнасць бюджэту і не скіравана на тое, каб стымуляваць працоўную актыўнасць грамадзян і развіццё суб'ектаў гаспадарання. Да таго ж яно крыху нестабільнае: у нас кожны год пры фарміраванні бюджэту нешта мяняецца, у выніку чаго прадпрыемствам немагчыма дакладна спланавана сваю работу на наступны год. А горш за ўсё тое, што ў нас на працягу года на ўзроўні Міністэрства і ведамстваў прымаюцца

падзаконныя акты, якія мяняюць трактоўку ўжо раней выдадзеных падатковых законаў, што, напрыклад, адбылося сёлета адносна закона аб падаходным падатку (прыгадаем дэбаты ў грамадстве на пачатку года аб сукупным гадавым даходзе). Усё гэта робіць крыху нестабільным эканамічнае асяроддзе, перашкаджае інвестыцыям, у тым ліку ўнутраным. Найперш жа трэба зрабіць дакладны бізнес-план, план-прагноз, прычым мінімум на бліжэйшыя 5 гадоў — з тым,

Завершаны чарговы этап у падрыхтоўцы Падатковага кодэкса краіны, у выніку чаго з'явіўся чарговы варыянт яго праекта. Нараджэнне Падатковага кодэкса, які закліканы паставіць уззаемаадносіны падаткаплацельшчыкаў і падатковых органаў на больш дакладную прававую, больш цывілізаваную, больш зразумелую аснову, дэталёва рэгламентаваць гэтыя адносіны, — ідзе нялёгка: работа над ім пачалася яшчэ некалькі гадоў таму. Кодэкс неаднаразова абяцалі ўвесці ў дзеянне з «наступнага» года, апошні раз — з пачатку мінулага года. На гэты раз, можна меркаваць, яго стваральнікі найбольш блізка да мэты.

А ўвогуле, як могуць зазначыць многія чытачы, навошта нам патрэбны гэты самы кодэкс, некажэ абыходзіліся і абыходзімся і без яго? У прыватнасці, гэта пытанне і было зададзена падчас гутаркі кіраўніку групы экспертаў, якія прыцягнуты да сумеснай работы над кодэксам, віцэ-прэзідэнта Саюза прадпрыемстваў, намесніку старшыні ўпраўлення Саюза падаткаплацельшчыкаў Аляксандру КАЛІНІНУ.

Каб не канфліктаваць з падатковымі органамі...

каб дакладна вылічыць акупнасць інвестыцый. А як можна вылічыць, калі зыходныя даныя, якія закладваюцца ў аснову бізнес-плана, не сёння-заўтра могуць памяняцца?.. Кадыфікаванне падатковага заканадаўства, бяспрэчна, дазваляе стварыць больш-менш устойлівае эканамічнае асяроддзе, больш-менш устойлівыя правілы эканамічнай гульні (і гэта самае галоўнае), прыцягнуць тыя ж інвестыцыі, стымуляваць актыўнасць суб'ектаў гаспадарання ў расшырэнні вытворчасці, а таксама працоўную актыўнасць грамадзян.

— **Якія асноўныя адметнасці новага варыянта кодэкса і які ў цэлым «прысуд» экспертаў?**

— Найперш падкрэслію: новы варыянт — у цэлым прагрэсіўны, ён больш рыначны, чым ранейшы; яго распрацоўшчыкі ўлічылі многія заўвагі экспертаў. Хоць разам з тым засталіся ў ім, з пункту гледжання экспертаў, і спрэчныя палажэнні. У ранейшым варыянце вялікую крытыку ў суб'ектаў гаспадарання выклікала палажэнне, якое давала падатковым органам права самім вызначаць рыначную цану тавару, рыначную цану здаёлак, калі ім, дапусцім, магла не спадабацца цана, адлюстраваная ў кантракце суб'екта, і, зыходзячы са «свайго» цаны, вылічваць па-

даткі. Зразумела, што цана тавару і здаёлак, вызначаная падатковымі органамі, была б большай, адсюль і большыя падаткі, якія суб'ект як быццам бы ўтратіў, адсюль жа і адпаведныя штрафныя санкцыі. Цяпер гэтай главы няма, а падатковыя органы, такім чынам, калі ў іх з'явіцца падзэрні адносна таго, што суб'ект не адлюстроўвае сапраўдную цану ў кантракце (яшчэ, з тым каб пазбегнуць пільных падаткаў), павінны праводзіць адпаведнае расследаванне. Трэба асабліва падкрэсліць: Падатковы кодэкс павінен мець на ўвазе сумленны падаткаплацельшчыкаў.

У новай рэдакцыі прадугледжаны больш прагрэсіўны метады вылічэння падатку на дабаўленую вартасць, прыняты ва ўсім свеце, а таксама ў нашай партнёра па Саюзе — Расійскай Федэрацыі, які павінен садзейнічаць легалізацыі шэрагу здзелак.

Наступнае сур'ёзнае дасягненне — абмежаванне колькасці падаткаў. Так, не прадугледжваюцца «чарнобыльскі» падатак, падаткі ў фонды падтрымкі сельгасвытворцаў і на ўтрыманне ведамстваў жылля; зменшаны іншыя падатковыя зборы. Гэта будзе мець вынікам значнае змяншэнне падатковай нагрузкі на суб'ектаў.

Варта адзначыць і тое, што, згодна з запісам у праекце кодэкса, прававую сілу падатковых заканадаўчых актаў будзе мець толькі пастанова Савета Міністраў. У першапачатковым варыянце такой сілай надзяляліся і нарматыўныя акты шэрагу ведамстваў, што мае месца ў нашай цяперашняй практыцы — прыгадваем тут інструкцыі Падатковага камітэта, якія выклікалі потым розныя канфлікты тыпу забастоўак прадпрыемстваў...

І яшчэ адно вельмі прагрэсіўнае рашэнне, якое дасягнута падчас сумеснай працы з работнікамі Міністэрства фінансаў. Яно забараняе ўжо не суб'ектаў, а грамадзян, прычым усіх, і датычыць перагляду шкалы падаходнага падатку. Цяпер, як вядома, максімальная стаўка падаходнага падатку складае 50 працэнтаў, што стымулюе ўтойванне даходаў і зусім не стымулюе працоўнай актыўнасці. У новым варыянце прапанавана максімальная стаўка ў 30 працэнтаў, як, напрыклад, у Расійскай Федэрацыі (увогуле, праект максімальна ўніфікаваны з расійскім падатковым заканадаўствам), пры гэтым значна павышаны базавыя значэнні саміх ставак, па якіх бярэцца падатак. Гэта сур'ёзны зрух у пазіцыі Міністэрства фінансаў, і гэта павінна павысіць даходы грамадзян,

зменшыць ценявы абарот, урэшце — расшырыць падаткаабкладальную базу бюджэту.

— **Аляксандр Фядотаў, відаць, нельга не закрануць тут пытанне, якое нарабіла шуму сёлета і якое звязана з падаткаабкладаннем грамадзян па іх сукупнаму гадавому даходу. Як вядома, грамадзяне сё-**

Нараджаецца дакумент, у якім будзе сказана ўсё пра падаткі, у тым ліку і пра падаткі з сукупнага гадавога даходу грамадзян

та «адбіліся» ад Падатковага камітэта, што іх чакае далей?

— Пяніцца сукупнага гадавога даходу, тым не менш, закладаецца ў кодэкс, г. зн. практыка падобнага падаткаабкладання будзе прымяняцца, і не трэба гэтага палохацца. Ва ўсім свеце так. Па вялікаму рахунку, і сёлётыя пратэсты грамадзян хутчэй выкліканы не ўкараненнем самога прынцыпу падаткаабкладання зыходзячы з сукупнага гадавога даходу, а неразумнасцю, нерацыйнасцю самой падатковай шкалы, з дапамогай якой з іх (ва ўсім разе, з многіх) за адзін раз хацелі «зняць» усё да апошняга. Дарэчы, падчас абмеркавання апошняга варыянта праекта прапанавалася, але пакуль не прайшло, каб пры вылічэнні падатку на сукупны гадавы даход прымяняць пэўныя вылічэнні з падаткаабкладальнай базы, рабіць зніжкі, якія робіцца ў шэрагу краін, — на абучэнне дзяцей, медыцынскае страхаванне і г. д.

— **Нямаю апасенняў у суб'ектаў так званага малога бізнесу выклікае імкненне многіх дзяржаўных чыноўнікаў адмовіць ім у прынцыпе абмежаванай адказнасці, г. зн. адказнасці толькі маёмасцю непасрэдна юрыдычнай асобы, адмовіць у прыняцце, які прыняты ва ўсім свеце, існуе ў нас**

цяпер. Наколькі вядома, наступленне на прынцып абмежаванай адказнасці, г. зн. ліквідацыя яго, закладаецца і ў праекце Падатковага кодэкса...

— У новай рэдакцыі прынцып абмежаванай адказнасці захаваны. Увогуле, яго ліквідацыя падарвала б усякую аснову для развіцця малога бізнесу і прадпрыемстваў. Гэта быў бы крыху непрыдуманы крок.

— **Узаемазруменне экспертаў і аўтараў праекта Падатковага кодэкса дасягнута па ўсіх яго пунктах і палажэннях?**

— Я ўжо казаў, што не, хоць яшчэ раз падкрэслію: новы варыянт у цэлым прагрэсіўны. Так, распрацоўшчыкі праекта прадугледжваюць расшырыць пералік выдаткаў, якія адносяцца на сабекошт, г. зн. нарміруюцца. На сённяшні дзень гэта выдаткі на камандзіраваныя расходы і на рэкламу. Плануецца ж рэгламентаваць таксама аплату за кансультацыйныя, інфармацыйныя, юрыдычныя, маркетынговыя паслугі, аўдыт. Пры гэтым і нормы па расходах на рэкламу намячаецца зрабіць больш жорсткімі. Гэта, у прыватнасці, датычыць плануемага аднясення на прыбытак расходаў, якія ідуць на рэкламу гандлёвага знака.

Пярэчэнні экспертаў выклікаюць таксама памеры закладваемых штрафў. Праўда, разам з гэтым у праекце зроблена спроба размежаваць штрафныя санкцыі і не ўмысленыя і ненаўмысленыя парушэнні... Аднак праект яшчэ ўзгадняецца ва ўрадзе, думаю, што па шэрагу пільных меркаванняў будучы ўзгоднены.

У заключэнне яшчэ раз падкрэслію: наша падатковая практыка насіла і носіць чыста фіскальны характар, не стымулявала і не стымулюе працоўную актыўнасць грамадзян і развіццё суб'ектаў гаспадарання, была і застаецца крыху нестабільнай, і прыяцце Падатковага кодэкса ў гэтых адносінах будзе значным крокам у прававую эканамічную прастору. Можна спадзявацца, што ўжо наступны год мы, сапраўды, пачнем з ім.

Гутарыў Іван БАРАНОЎСКІ.

ФІЛАСОФСКІЯ ПІСЬМЫ

«Слішком все заволокло Беларусью...»

На самай справе гучыць гэта ў Розанаву «заволокло все Русью». Думаю, тут прычынай розніцы няма. Што Беларусь, што Русь — адзін капыл. Не ў сэнсе мовы, гісторыі, асаблівасцяў шляху, колькасці прынесенага ахвяр, узземаемых крывідаў і г. д., а ў сэнсе духоўнасці. Колькі б мне ні гаварылі пра асобнасць беларусаў і рускіх — гэта «от лукавого». Усё, што на ўсход ад польскай мяжы, ёсць свет адзіны, ёсць адзіны светапогляд, ёсць адна ўсходнеправаслаўная супольнасць. Калі меркаваць зыходзячы з таго, што ёсць, а не з таго, чаго хочацца.

...Я даўно заўважыў: варта напісаць што-небудзь абстрактна-разважнае, з абавязковым налётам водару «вечных пытанняў», як трэба чакаць пісьмаў ад чытачоў. Сенсачыйнае працывастанне, на хвілінку здзіўляюцца, абураліся ці парадуюцца і — забудуць. І будучы чакаць усё тых жа адказаў на пытанні: чаму мы жывём так? Хто мы такія? Калі будзе справадліваасць? І гэтак далей.

Адзін «незалежны» журналіст мне гаварыў: «А ці будзе гэта цікава чытачу? Ці ёсць тут нечаканасць?» Незалежны ўзята ў дзюкосс не здэкліва, не, проста ён гэтак жа залежыць ад дактрыны сваёй партыі, руху, як і залежны. Тут усё па-старому: свабодным можна быць толькі ўнутрана, праўда, ты рызыкуеш аказацца нікому не патрэбным. Але вернемся да пачатку. Новая журналістыка аддае перавагу факту, падзеі і каментарыю да іх. У прынцыпе, гэта правільна. Так робіцца на Захадзе. Ім нецвяжыя адказы на абстрактныя пытанні, ім толькі трэба даведацца, як згулялі ў апошнім туры «Аякс» і «Эйндховен». Нам гэтага мала. Мы — такія. І што ты тут зробіш?..

Надаўна ў адной цэнтральнай газеце я прапятаў, што беларускаму народу ўласцівы патэрнізм. Хто не ведае, тлумачу: гэта калі чалавек аддае права і адказнасць прымаць рашэнні некаму іншаму, на яго думку, больш аўтарытэтныму, вопытнаму, разумнаму. Мне непрыемна, што гэта напісала калега. Непрыемна, што яна так недалёка думае, як гаворыцца, на працяг далёка, не больш. Я яе лічыў больш сумленнай у высновах. Ці проста больш сумленнай. Таму што нельга чорнае назваць белым. Ці наадварот. Тут ёсць мяжа, якую пераходзіць нельга.

Але вось яна прыроджана. Трэба разабрацца. Напрыклад, я хачу, каб за мяне хтосьці вырашаў. Альбо не хачу. Асабіста я — не хачу. За астатніх я вырашаць не магу. Гэта — выключна асабістая справа.

Ці хто-небудзь вырашаў за маіх землякоў, калі яны ехалі ў Сібір і на Амур? Выйшаў закон — і яны паехалі туды, куды ім было выгадна ехаць. Дзе, ім здавалася (і не без падстаў), лепш правяць сваё здольнасці. Гэта можа быць смешным, але чалавек жыве там, дзе яму спрыяюць прырода і законы. Верогадна, тут на першым месцы трэба ставіць усё ж законы.

У адносінах ад калегі, я ўсё-такі на першую ступень стаўлю звычайны эканамічны інтарэс. А потым — ментальнасць, інакш кажучы, наш славуці патэрнізм. На Поўначы я сустракаў вельмі многіх беларусаў, якія гэтага пачуцця былі пазбаўлены поўнасцю. Проста іх перасадзілі ў іншыя ўмовы. І яны пачалі жыць у гэтых новых умовах. І пераўзлі, скажам так, тубільцаў. Гэта я назіраў. А інашэ — рэдка. Вельмі рэдка.

Так што вось патэрнізм... Ён, мне здаецца, ўласцівы кожнай нацыі. Але брытанцам ён чамусьці не пераходжае, прашу прабачэння, рабіць грошы. Тым больш, амерыканцам. Пры ўсёй незвычайнай павязе да прэзідэнта і сцяга. Хачу нагадаць: амерыканскі сцяг вісіць перад кожным прыстойным домам (прыватным), і кожны амерыканец лічыць за ішчасце паціснуць руку свайму прэзідэнту. А Брус Спрынгсін, іхні Элтан Джон, пяснюе песню «Борн ін Ю ЭС Эй» — «Народжаны ў Амерыцы», пры поўным захапленні залы ці стадыёна.

Чаму — «Народжаны ў СССР» — гру-

пы «ДДТ» глядзіцца шаржам?

Можа быць, «народжаны ў СССР» — гэта дыягназ? Чытай: у СССР.

Такія пытанні былі модныя яшчэ сем-восем гадоў таму. Зараз яны выглядаюць анахронізмам.

«Национальность для каждой нации есть рок ее, судьба ее; может быть, даже черная. Судьба в ее силе».

Прызнаць праўду Васіля Розанаву не хапае сіл. Можа быць, і таго ж сумлення. Але яна, гэта праўда, праглядзецца: «рок», «чорны лёс»...

Знаёмы расказвае гісторыю. Тыпу пра марсіян. Яму звоняць з Балгарыі. Гэта дзіўны, неверагодны факт, але там хтосьці ведае, што мой знаёмы піша ў тым ліку пра спорт. Пытанні калег прыцяглі знаёмага ў стан шоку. Напрыклад, хто ў Бабруйску гуляе правы цэнтр (маецца на ўвазе футбол). Пра далейшае я проста сарамліва маўчу.

А сарамліва па адной проста прычыне. Нейкі невядомы балгарскі калега піша толькі пра футбол (толькі!) і атрымлівае за гэта кожны месяц 2 тысячы долараў. Мой жа знаёмы, апрача ўласнага спорту, цяжка сказаць, пра што не піша. Нават пра пажарную справу. Хаця, канешне, гэта ў нашым стылі.

«Прудон был все-таки для него «знатный иностранец». Как для всей несчастной России, которая без «иностранца» задыхается».

— «Слишком заволокло все Русью. Дайте прорезь в небо». В самом деле, «тоска по иностранному» не есть ли продукт чрезмерного давления огромности земли своей, и даже цивилизации, «всего» на маленькую душу каждого?

— «Тону, дай немца!»

Очень естественно. «Иностранец» есть протест наш, есть вздох наш, есть «свое лицо» в каждом, которое хочется сохранить в неизмеримой Руси.

— «Ради Бога — Бокая!!! Поскорее!!! Это как «дайте нашатырю понюхать» в обмороке».

Калі я знайшоў у Розанаву вось гэ-

ты кавалак, прызнаюся, міжволі зарагатаў. Так усё па-нашаму. Як быццам пра нас і пісана.

Сучаснае беларускае грамадства і свядомасць літаральна кожнага беларуса разарваны на два амаль роўныя кавалкі. Хаця тут як паглядзець: у адных заходні кавалак свядомасці большы, чым усходні. І наадварот. Цікавая акалічнасць. Яна многае тлумачыць.

З аднаго боку: «Ды мы, беларусы! Ды мы іх! Вось толькі захочам!» З другога: «Ах, што там казаць... Нам да «іх», як да Месяца...» Такі атрымліваецца дуалізм, дваістасць.

А што ў выніку? Выніку няма...

А чаму выніку няма? Гэта проста — свядомасць павінна быць адзіным цэлым. Не можа воз ехаць без каня. Не можа чалавек пісаць вершы, калі няма таленту. Маленькай такой дробязі.

Мы пераконваем адзін аднаго ў тым, што мы — самыя працавітыя, самыя шчырыя, самыя таленавітыя. Самыя, самыя, самыя... І глядзім адным вокам на Запад. Але дазвольце, чаго ж вы хочаце? Ні немцы, ні японцы, ні галандцы, ні французы пасля вайны сябе ў гэтым не пераконвалі. Яны проста ўзяліся за справу...

Вось што мне сказаў днём адзін мудры (цяпер я гэта разумю) чалавек, звычайны геолог, дарэчы.

Ён сказаў:

— Кіраўнік не павінен быць ні высокім, ні нізкім, ні тоўстым, ні надта худым, ні вельмі злым, ні вельмі вясёлым, ні надта разумным, ні дурнем. Ён павінен быць — сярэднім.

— Чаму?

— Таму што мы ўсе — сярэднія...

Дзіўная па прыгажосці, прастаце і парадасальнасці думка. Ды і дадаць нечага.

Можа быць, вось толькі наступнае. Беларусы ж сапраўды народ, не схільны да крайнасцяў. Усе, хто прыязджае да нас, гавораць пра гэта. Мы людзі спакойныя і ветлівыя. Гэта і я магу пацвердзіць: у свой час прыйшоўшы павязіцца па Расію, ад Масквы на поўнач і ўсход.

Калі нагадаць прымаўку — па Сеньку і шапка — атрымліваецца некаторае несупадзенне... Хто б яго растлумачыў? Я — не бярэся...

Вельмі цікавае мне аднойчы прыйшло пісьмо. Апрача мяне самога, яно было яшчэ і на імя галоўнага рэдактара. Ужо па гэтаму можна было здагадацца — данос. Так, у прынцыпе, яно і было.

Аўтару моцна не падабалася маё спачуванне апазіцыі. Усё пасланне будавалася на гэтым і было прасякнута безапаветнай нянавісцю. Тым і запомнілася.

Так жа моцна аўтар захапляўся Беларуссю і беларусамі, а апазіцыю заклікаў знішчыць, бо «народу яна не патрэбна». Тут вось мяне штосьці спыніла. Я падумаў: такое пісьмо мог напісаць таксама прыхільнік БНФ, толькі, як гаворыцца, яно было б з іншым знакам. Што цікава, і ад іх прыходзілі падобныя пісьмы.

Што атрымліваецца ў выніку? І першыя, і другія не сталіліся прызнаваць у іх любові да Беларусі. Яны што, маюць на ўвазе дзве розныя краіны? Яны спаборнічаюць у ступені закаханасці? Ад усяго гэтага патыкае жалезам ці чыгуном. Такія жалезабетоннасць. Як цяпер кажучы, упёртасць.

Паважаныя, а вы сапраўды любіце сваю краіну? Ці можа сваю любоў да яе? Сваю святую прынцыповасць?

Я думаю, тое, што называюць «любоўю да радзімы» ёсць толькі боль за яе. Усё астатняе — хлусня.

«Нежная-то идея и переживет железные идеи. Порвутся рельсы. Поломаются машины. А что человеку плещется при одной угрозе «вечного разлукою» — это никогда не порвется, не истощится».

Верьте, люди, в нежные идеи. Бросьте железю: оно — паутина. Истинное железо — слезы, вздохи, тоска. Истинное, что никогда не разрушится, — одно благородное.

Им и живите». (В. В. Розану).

Сяргей ШАЎЦОЎ.

Куплю
МОТАБЛОК МТЗ
Тэл. (017) 276-45-31.

**Увага! Неразборлива заповунення купони не розглядаюцца і не вяртаюцца.
Пры віншаванні ўказвайце прозвішча, імя, імя па бацьку таго, каго трэба павіншаваць.**

СИТУАЦЫЯ

ДЗЕ — ГУСТА, А ДЗЕ І ПУСТА

Каля 40 медыцынскіх сясцёр на Слонімскай працуюць... санітаркамі. І не таму, што яны самі аддалі перавагу менш кваліфікаванай рабоце, а вымушана. У той жа час, па словах начальніка ўпраўлення аховы здароўя Гродзенскага аблвыканкама Роберта Часнойцы, у некаторых раёнах медсясцёр не хапае.

Сітуацыя тлумачыцца тым, што ў Слоніме ёсць медвучылішча, куды паступае шмат мясцовых дзячат. Пасля заканчэння вучобы практычна ўсе яны па тых ці іншых прычынах становяцца «невязанымі». У выніку — кадраў больш, чым трэба: вучыцца на медсястру, а працуюць санітаркай.

Нешта падобнае атрымліваецца і з урачамі. Звыш 100 выпускнікоў медінстытута атрымліваюць свабоднае пра-

цаўладкаванне і практычна ўсе застаюцца ў Гродне з мінімальнымі шанцамі ўладкавацца па спецыяльнасці. Але ў раёны вобласці, дзе на сённяшні дзень маецца каля 50 вакансій, ніхто ехаць не жадае, у асноўным з-за жыллёвай праблемы.

Усё гэта звязана з адыходам ад прынцыпу размеркавання маладых спецыялістаў. Адсутнічае і юрыдычная база пад кантрактную форму іх падрыхтоўкі: каб перавагу пры паступленні ў інстытуты і вучылішчы мелі юнакі і дзяўчаты з раёнаў, дзе адчуваецца недахват медыцынскіх кадраў. Таму, на думку Роберта Часнойцы, праблема, калі ў адных раёнах спецыялістаў — густа, а ў іншых — пуста, будзе ўзмацняцца і ў далейшым.

Барыс ПРАКОПЧЫК.

УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ № 367

АБ УНЯСЕННІ ДАПАЎНЕННЯ ВА УКАЗ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АД 2 ЧЭРВЕНА 1997 Г. № 311

У мэтах дадатковага прыцягнення замежнай валюты для аплаты пастаўленых у рэспубліку ў 1998 годзе паліўна-энергетычных рэсурсаў пастаноўляю:

1. Дапоўніць абзац першы пункта 1 Указа Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 2 чэрвеня 1997 г. № 311 «Аб удасканаленні парадку абавязковага продажу замежнай валюты» (Збор дэкрэтаў, указаў Прэзідэнта і пастаноў Урада Рэспублікі Беларусь, 1997 г., № 16, арт. 579) пасля слоў: «30 працэнтаў» словамі: «і на дадатковай гандлёвай сесіі гэтай біржы ў перыяд да 1 студзеня 1999 г. 10 працэнтаў».

2. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь і Нацыянальнаму банку прывесці свае рашэнні ў адпаведнасць з гэтым Указам.

3. Гэты Указ уступае ў сілу з дня яго падпісання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

20 ліпеня 1998 г. ? г. Мінск.

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ УНЯСЕННІ ДАПАЎНЕННЯЎ І ЗМЯНЕННЯ Ў КОДЭКС РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АБ АДМІНІСТРАЦЫЙНЫХ ПРАВАПАРУШЭННЯХ

Прыняты Палатай прадстаўнікоў 18 чэрвеня 1998 года
Адабраны Саветам Рэспублікі 29 чэрвеня 1998 года

Артыкул 1. Унесці ў Кодэкс Рэспублікі Беларусь аб адміністрацыйных правапарушэннях, прыняты Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь 6 снежня 1984 года (ЗБ БССР, 1984 г., № 35, арт. 505; 1985 г., № 21, арт. 302; 1986 г., № 28, арт. 362; Ведымадзі Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1996 г., № 23, арт. 425), наступныя дапаўненні і змяненні:

1. Дапоўніць Кодэкс артыкуламі 183² і 183³ наступнага зместу:

«Артыкул 183². Парушэнне парадку выбару і рэалізацыі ўстаноўленай формы адзення воінскіх фарміраванняў і ваенізаваных арганізацый

Выбар і рэалізацыя ўстаноўленай формы адзення, знакаў адрознення Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь, органаў унутраных спраў, органаў дзяржаўнай бяспекі, унутраных, пагранічных, чыгуначных войскаў і іншых воінскіх фарміраванняў і ваенізаваных арганізацый, якія ствараюцца ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам, у парушэнне ўстаноўленага парадку -

цягнуць накладанне штрафу на грамадзян у размеры да дваццаці мінімальнага зароботнага плат, на службовых асоб - у размеры да п'ятдзясяці мінімальнага зароботнага плат з канфіскацыяй гатовай прадукцыі, матэрыялу, фурнітуры.

Артыкул 183³. Незаконнае нашэнне ўстаноўленай формы адзення воінскіх фарміраванняў і ваенізаваных арганізацый

Нашэнне ўстаноўленай формы

адзення Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь, органаў унутраных спраў, органаў дзяржаўнай бяспекі, унутраных, пагранічных, чыгуначных войскаў і іншых воінскіх фарміраванняў і ваенізаваных арганізацый, якія ствараюцца ў адпаведнасці з дзеючым заканадаўствам, асобай, якая не мае на тое права, што не прычыніла істотнай шкоды грамадзянам ці дзяржаўным або грамадскім арганізацыям, -

цягне папярэджанне або накладанне штрафу ў размеры да дваццаці мінімальнага зароботнага плат з канфіскацыяй формы адзення.

Тыя ж дзеянні, накіраваныя на прычыненне ўрон дзяржаўнаму і грамадскаму парадку, правам і законным інтарэсам грамадзян, -

цягнуць накладанне штрафу ў размеры да п'ятдзясяці мінімальнага зароботнага плат з канфіскацыяй формы адзення».

2. Артыкул 202 пасля лічбаў «172¹» дапоўніць лічбамі «183², 183³».

3. У абзацы другім пункта 1 часткі першай артыкула 234¹ лічбы «173 — 183¹» замяніць лічбамі «173 — 183³».

4. Частку першую артыкула 274 пасля лічбаў «168» дапоўніць лічбамі «183², 183³».

5. Абзац трэці артыкула 291 пасля лічбаў «174» дапоўніць словамі «артыкуламі 183², 183³».

Артыкул 2. Гэты Закон уступае ў сілу з дня апублікавання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь А. ЛУКАШЭНКА.

9 ліпеня 1998 г., г. Мінск.
№ 182-3.*

ЛІДЭРСТВА Ў ПРЫЁМНАЙ КАМПАНІІ-98 — ЗА БЕЛАРУСКИМ УНІВЕРСІТЭТАМ КУЛЬТУРЫ

Як паведамілі «Звяздзе» ў Галоўным упраўленні вышэйшай адукацыі Міністэрства адукацыі РБ, ужо падведзены першыя вынікі прыёмнай кампаніі гэтага года.

Усяго жаданне стаць студэнтамі дзяржаўных вышэйшых навучальных устаноў краіны выказалі сёлета 59.500 абітурыентаў, што на 9 тысяч больш, чым у мінулым годзе. Агульны ж конкурс у ВУН склаў па рэспубліцы 2,5 чалавека на месца (у 1997 годзе — 2,2 чалавека).

Трэба заўважыць, што павелічэнне колькасці моладзі, якая імкнецца да атрымання вышэйшай адукацыі, ў міністэрстве не схільныя тлумачыць выключна узростай у сёлета годзе колькасцю выпускнікоў. Тут лічаць, што высокі конкурс у ВУН перш за ўсё сведчыць аб росце прэстыжу вышэйшай адукацыі сярод моладзі, а таксама аб пэўных пазітыўных зрухах у народнай гаспадарцы краіны. Гэта, дарэчы, падвяргае і сёлета конкурс у тэхнічныя вышэйшыя навучальныя ўстановы. Так, калі ў 1997 годзе агульны конкурс у Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт інфарматыкі і радыёэлектронікі і Гомельскі дзяржаўны політэхнічны інстытут склаў 1,7 чалавека на адно месца, то ў сучасны момант на адно месца тут прэтэндуе 2,3 чалавека. У Магілёўскім тэхналагічным інстытуце конкурс вырас з 1,7 (у мінулым годзе) да 2,4 чалавека на месца сёлета, у Віцебскім дзяржаўным тэхналагічным ўніверсітэце — з 2,2 да 2,8 чалавека, а ў Беларускай дзяржаўнай політэхнічнай акадэміі — з 2,1 да 2,5 чалавека на месца.

Лідэрам жа прыёмнай кампаніі-98 стаў Беларускі ўніверсітэт культуры, дзе на адно бюджэтнае месца прэтэндуе адразу 4 абітурыенты. Між іншым, лідзіраваў ён і ў мінулым годзе, вось толькі конкурс у яго стаў яшчэ большым (быў 3,5 чалавека на месца). Беларуску ўніверсітэту культуры саступілі па агульнаму конкурсу нават такія аўтарытэты, як Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт і Беларускі дзяржаўны эканамічны ўніверсітэт, дзе зарэгістраваны конкурс 3,3 і 3,8 чалавека на месца адпаведна.

Вельмі высокі конкурс трымаецца і ў вышэйшых медыцынскіх установах рэспублікі: у Віцебскім медінстытуце — 3,5, у Мінскім медінстытуце — 3,4 і Гродзенскім медінстытуце — 3,3 чалавека на месца. Неверагодна, але жадаючы стаць медыкам сёлета больш, чым жадаючы вывучаць замежныя мовы. Напрыклад, у Мінскім дзяржаўным лінгвістычным ўніверсітэце прэтэндэнтаў на званне студэнта крыху менш — 3,1 чалавека на месца. Аналізуючы вынікі прыёмнай кампаніі, нельга не адзначыць таксама павагу і цікавасць сучаснай моладзі да пажарнай справы: у Вышэйшым пажарна-тэхнічным вучылішчы МУС РБ конкурс склаў 3,4 чалавека на месца (у мінулым годзе быў 3,3 чалавека).

Што датычыцца конкурсу на асобныя спецыяльнасці ў вышэйшых навучальных установах краіны (а ён, як сведчыць практыка, можа даходзіць да 10 чалавека на адно месца), то ён яшчэ не высветлены. Але чакаць засталася зусім нядоўга.

Надзея НІКАЛАЕВА.

КРЫМІНАЛ КУДЫ ДЗЕЎСЯ «ШАКАЛАДНЫ» ГРУЗАВІК?

Яшчэ 7 сакавіка гэтага года 35-гадовы шафёр адной з польскіх фірмаў звярнуўся ў Гродзенскі райаддзел унутраных спраў з заявай, у якой сцвярджаў, што вечарам, куды напярэдні жаноцага дня, яго аўтамабіль «Вольва», гружаны 18 тонамі шакаладу, каля вёскі Зарачанка Гродзенскага раёна быў спынены невядомымі, якія выцягнулі пана з кабін і, звязаўшы яго, кінулі ў лес.

Справа аб разбойным нападзе стала расследавацца. І вось, здаецца, яна бліжэй да свайго завяршэння. «Разбойны напад з прымяненнем фізічнай сілы і пагрозы жыццю» прысінілі, відаць, гося 3-за Буга ў нейкім кашмарным сне. Не больш таго. На самай справе, як высветліла следства, гэты падзіцель, супрацоўнік варшаўскай фірмы, прадаў свой аўтамабіль разам з шакаладам на тэрыторыі Беларусі за 45 тысяч долараў. Асобы пакупнікоў пакуль высвятляюцца, а супраць паліцыя (ён, дарэчы, знаходзіцца ў сябе на радзіме) 17 ліпеня ўбуджана крымінальнай справа.

Антон ЗАПОЛЬСКИ.

ВЫ СЛУЖЫЦЕ...

Кожны новы прызыў у армію — падзея неардынарная. І найбольш — для саміх будучых воінаў, іх сем'яў, родных і блізкіх. А ўжо калі ў адзін дзень з сям'і адпраўляюцца ў войска адразу двое... Тут жа з вядомай на ўсю рэспубліку калектыўнай гаспадаркі «Астрамечава», што ў Брэсцкім раёне, служыць ідуць адразу некалькі чалавек, і сярод іх — двое братоў Пашкевічаў.

Расціў, гадаваў сыноў калгасны механізатар Іван Пашкевіч, вучыў няпростай хлеббаробскай справе. І сыны пайшлі ў бацьку: абодва сталі механізатарамі. А падшоў час — бацька з лёгкім сэрцам адправіў іх выконваць галоўны абавязак мужчыны — быць абаронцам Айчыны.

Кіраўніцтва гаспадаркі ў сваю чаргу паклапацілася аб тым, каб усё было як у людзей: і провады шыкоўныя ім наладзілі, і падарункі ўручылі. Міне пэўны час, і хлопцы вернуцца ў родную сям'ю, каб разам з бацькам зноў араць небяспечныя астрамечаўскія гоні.

Уладзімір ГОЙТАН.

На здымку: галоўны інжынер гаспадаркі Леанід Марыніч віншуе будучых воінаў Міхаіла і Аляксандра Пашкевічаў.

Фота Аляксея СКАКУНА.

«ГРАН-ПРЫ» ФЕСТИВАЛЮ «МАГУТНЫ БОЖА» АТРЫМАЎ ХОР З БРАНСКА

У Магілёве завяршыўся VI Міжнародны фестываль духоўнай музыкі «Магутны Божа».

Па рашэнню журы на чале з народнымі артыстамі СССР і БССР Віктарам Роўдам «гран-пры» фестывалю атрымаў гарадскі акадэмічны хор з горада Бранска. На ўрачыстым закрыцці шостага свята духоўнай музыкі гасцям з памежнай расійскай вобласці была перададзена копія іконы Маці Божай XVII стагоддзя, арыгінал якой і з'яўляецца галоўным прызам, што пераходзіць штогод да новага пераможцы.

Першае месца ў конкурсе сярод ва-

калістаў заваявала мінчанка Тамара Пятрова, сярод харавых калектываў самі лепшыя прызнаны тры: з Украіны — народны самадзейны камерны хор народнай музыкі «Уваскрэсенне» і хор хлопчыкаў кафедральнага храма святой Сафіі ў Жытоміры, а таксама дзіцячы хор «Чароўнасць» з горада Барысава.

Па традыцыі на фестывалі «Магутны Божа» быў уручаны прыз «Надзея». Сёлета яго атрымала Алена Каначук з дзіцячага хору «Спакой і дабро» горада Слоніма: дзяўчына спявае, піша музыку і вершы. Віншуйце!

Ілона ІВАНОВА.

КРЫМІНАЛ

НЯЎЖО ЗАБОЙЦА — СЫН?

Крыху больш года таму ў сваёй мінскай кватэры па праспекце Пушкіна былі знойдзены два трупы гаспадароў: мужа і жонкі. Тады следчыя пошукі ні да чаго не прывялі.

А сёлета, 19 лютага, народным судом Фрунзенскага раёна быў асуджаны іхні 28-гадовы сын за арганізацыю і ўтрыманне прытонаў, дзе ўжывалі наркатыкі.

І вось нечаканы паварот справы. У ходзе следства выплылі нечаканыя дэталі леташняй трагедыі, паводле якіх ёсць грунтоўныя падставы меркаваць, што забойцам быў... іхні сын.

Міхал FE АСТ.

ПРЫ ПРАВЯДЗЕННІ ЧАРГОВАГА ВОБЫСКУ Ў ДОМЕ ВАСІЛЯ ЛЯВОНАВА ЗАБРАЛІ ПАЛІЎНІЧУЮ СТРЭЛЬБУ

На мінулым тыдні ў доме былога міністра сельскай гаспадаркі і харчавання Беларусі Васіля Лявонава быў праведзены паўторны вобвыск.

Як паведаміла БелаПАН жонка экс-міністра Антаніна Лявонава, калі яна прыйшла ў рэспубліканскую пракуратуру, каб атрымаць дазвол на спатканне з мужам, следчы Іван Бранчэль заявіў, што мае намер разам з ёй паехаць у размяшчаны пад Мінскам дом Лявонаваў для правядзення экспертызы. Антаніна Лявонава адмовілася ехаць са следчым, заявіўшы, што экспертыза праводзіцца пасля суда і адчужэння дома.

Пасля такой заявы яе пратрымалі ў кабінёце следчага больш за чатыры гадзіны, не дазволішы звязацца з адвакатам. Жанчыну не пусцілі ў паліклініку, куды яна павінна была ісці ў гэты дзень. Па словах А. Лявонавай, фактычна гэта было незаконнае затрыманне.

У ЗЛУЧАНЫМ КАРАЛЕЎСТВЕ ГАНДЛЮЮЦЬ ТЭСТАМ ДЛІ СЛІНЫ, ЯКІ ДАЗВАЛЯЕ УСТАНАЎЛІВАЦЬ БАЦЬКОЎСТВА

Грамадзяне Злучанага Каралеўства могуць вызначыць, ці з'яўляюцца яны сапраўднымі бацькамі сваіх законных дзяцей, без неабходнасці — у адрозненне ад таго, што адбываецца ў лабараторыях, — атрымліваць для гэтага згоду маці.

Адна фірма, якая знаходзіцца ў графстве Кент, пачала прадаваць просты метад, які крыху нагадвае індэксатар цяжарнасці. Прадукцыя «DNA Testing Agence» выклікала палеміку сваімі лабачнымі вынікамі, якія могуць адбіцца на сем'ях. І міністэрства аховы здароўя аб'явіла аб правядзенні расследавання ў гэтай кампаніі.

Эксперымента патрабуе ўзяць узор сліны дзіцяці з дапамогай спецыяльнай ваткі, якая знаходзіцца ў каробачцы, і яшчэ адзін — у бацькі. Затым абедзве пробы неабходна накіраваць у лабараторыю ўпамянянай фірмы, якая вяртае вынік па пошце (у Вялікабрытаніі купля розных тавараў па пошце вельмі распаўсюджаная). Усё гэта каштуе 298 фунтаў стэрлінгаў, а адказу прыходзіць да каля ўсяго пяць тыдняў.

Да паслуг фірмы звярнуліся ўжо дзесяці чалавек — як бацькі, так і маці. Паводле паведамлення кампаніі, да гэтага часу яна не атрымала ніводнай скаргі.

«Панс» (Іспанія).

СОНЦА

	Усход	Заход	Даўжыня дня
Мінск	5.04	21.26	16.22
Віцебск	4.47	21.23	16.36
Магілёў	4.53	21.15	16.22
Гомель	4.59	21.04	16.05
Гродна	5.22	21.39	16.17
Брэст	5.26	21.33	16.04

СЁННЯ

Маладзёк 23 ліпеня.
3 2.18 — 27-я месяцавыя суткі.
3 10.44 Месяц — у сузор'і Рака.

МЕСЯЦ

Імяныны
Пр. Казанскай іконы Прасвятой Багародзіцы, Пракопія К. Лаўрэна, Даніэля

НАДВОР'Е

Сёння ўдзень па рэспубліцы захаваецца пераменная воблачнасць, пераважна без ападкаў. Вецер слабы. Тэмпература паветра ў Віцебску і Магілёве — 23—25, Мінску і Гомелі — 24—26, Гродне — 26—28, Брэсце — 28—30 градусаў цяпла.

У наступныя двое сутак пераменная воблачнасць, 22-га ўдзень — на паўночным захадзе, 23-га ўначы — на паўночным усходзе кароткачасовыя дажджы, наваліны. Вецер паўднёва-заходні, 3—8 м/сек. Удзень 22-га пры наваліны парывы да 15—18 м/сек. Тэмпература паветра ўначы — 16—21, удзень 25—30, на паўночным захадзе ўначы — 10—15, удзень — 20—25 градусаў вышэй нуля.

Прынята лічыць, што яго гісторыя вядзе адлік з 1982 года. Гэта не зусім дакладна. Бо, па прайдзе, падобныя аддзяленні існавалі тут і раней, але пад адным дахам з інтэрнатам дзіцячым. Потым вырашылі пабудова асобныя карпусы для дарослых. Так у Навінках з'явіўся Мінскі дом-інтэрнат для псіханаўрагальных хворых № 3.

«Пражываючыя»

Іх не называюць ні хворымі, ні пацыентамі, а менавіта «пражываючыя». Сёння ў доме-інтэрнаце, разлічаным на 350 чалавек, жывуць амаль 620. Апроч таго, ёсць і далёка не маленькая чарга, умоўна кажучы, «жадаючых» — людзей, сваякі якіх (зноў-такі: спецыфіка часу) не маюць перш-наперш матэрыяльных магчымасцяў утрымліваць іх дома. Малодшым жыхарам інтэрната ўсяго па 18 гадоў, старэйшым — за 90...

— У нашым інтэрнаце, — расказвае дырэктар Віктар Далгарукаў, — прадстаўлены практычна ўсе віды псіхічных захворванняў — ад разумовай адсталасці да шызафрэнзі. У прынцыпе, так быць не павінна, бо, скажам, «даўнаціць» успрымае толькі ласку, у той час як іншаму наадварот патрэбны «железны» голас. Але спецыялізацыя па катэгорыях у нас няма і, дарэчы, не было ніколі.

«Па катэгорыях» (калі больш правільна, то па паверхах) даводзіцца раздзяляць самастойна. Па-першае, на мужчын і жанчын. Па-другое, на «лежкаў» і тых, хто ў стане абслугоўваць сябе самастойна. Нарэшце, ёсць адрозненні па рэжыме ўтрымання. І калі для адных магчымасці перасоўвання па тэрыторыі інтэрната практычна неабмежаваныя, то для іншых усталююць ці на прагулку ходзячы ўзятышы за рукі і пад строгім наглядом санітараў. Гэтыя так званыя «агрэсіўныя» хворыя (сярод іх ёсць нават былыя злачынцы) апрануты ў спецыяльную ўніформу жоўтага колеру.

— Мы вымушаны ісці на гэта, — тлумачыць дырэктар, — бо зараз такі чалавек здаецца цыхім, а ўжо праз дзве хвіліны супакоіць яго могуць хіба што санітары.

— Канфлікты здараюцца часта?

— Яны такія ж людзі, таму паміж імі бывае ўсё: і крыўды, і бойкі, і сапраўдныя любовныя рамансы. Гэта жыццё.

— А ўцёкі?

— Каб нехта збег з закрытага аддзялення, такога яшчэ не было. Што да пражываючых на вольным рэжыме, то калі-нікі асобныя выпадкі здараюцца. Кантроль за гэтымі пражываючымі чыста сімвалічны. Больш таго, няма нават прыстойнай агароджы — так, звычайная сетка...

— А потым?

— Потым усё проста: уцекачы едуць да сваякоў у горад, тая вяртаюць іх сюды. Дарэчы, не варта баяцца гэтых людзей — яны з-за хваробы не могуць каго-небудзь пакрыўдзіць.

Між тым, пакінуць тэрыторыю інтэрната можна і цалкам законным шляхам.

Гэта адбываецца тады, калі «пражываючыя» на нейкі час бяруць да сябе сваякі. Тэрмін «пабыўкі» — ад 1 дня да 3 месяцаў. Бяда толькі, што рэгулярна забіраюць з інтэрната ўсяго чалавек 25—30. І то, як кажуць, адных і тых жа.

ПА ПАВЕРХАХ

Карэспандэнт «Звязды» наведваў дом-інтэрнат для псіханаўрагальных хворых

«Максімум занятасці»...

Тут сцвярджаюць, што апошнім часам праблем з фінансаваннем дома-інтэрната амаль не ўзнікае. Адпаведна, яго жыхары маюць больш-менш прыстойныя вопратку і харчаванне. Меню, дзеля справядлівасці, разнастайным назваць цяжка («стандартны» набор з баршчу, кашы, катлет, салатаў і кампюту), затое як быццам «хапае». Прынамсі, было значна горш: кажуць, што яшчэ гды два таму ў інтэрнаце ўвогуле не было ні харчовых адходаў, ні нават спецыяльнага посуду для іх.

Прасцей стала і з лекамі. Прычым не толькі дзякуючы бюджэтным сродкам. Вялікую дапамогу аказваюць заходнія грамадскія арганізацыі, якія бяруцца пастаўляць неабходныя прэпараты «пад заяўкі». Днямі прыйшла чарговая партыя з Германіі, прыкладна на 58 тысяч марак.

Аднак лекамі гэтая дапамога не абмяжоўваецца.

— Негалосны дэвіз установа такога тыпу гучыць прыкладна так: «Максімум занятасці — мінімум вольнага часу», — працягвае гутарку ўрач-псіхіятр Таццяна Барабанцава. — Інакш, напэўна, можа звар'яецца і здаровы чалавек. У свой час, дарэчы, вялікіх праблем з занятасцю не было. Механізм быў адладжаны: прадпрыемства робіць заказ на вытворчасць нескладаных скрынаў або канвертаў, а нашы пражываючыя гэты заказ выконваюць. Потым, калі прадпрыемствам стала ўжо зусім не да нас, мы спрабавалі штосьці прыдумаць самі. І, дзякаваць Богу, летась удалося рэалізаваць некалькі праектаў па сацыяльнай рэабілітацыі на грошы грамадскіх

арганізацый Галандыі і Германіі. Калі канкрэтна, у нас з'явіўся навучальны клас, дзве швейныя майстэрні (у іх шыюць пасцельную бялізну і цацкі), у новай сталярнай майстэрні робяць прыгожыя паліцы для кветак. Эканамічнага эфекту ад падобнай дзейнасці, вядома, няма, аднак для нас гэта не галоўнае.

Пры ўсім тым магчымасць вучыцца або працаваць тут маюць усяго чалавек трыццаць. Астатнім з 6.30 раніцы да 22.30 вечара выпадае займацца «самаабслугоўваннем», уборкай тэрыторыі, бавіць час перад тэлевізарам або займацца рэпетыцыямі ў гуртку мастацкай самадзейнасці. Для моладзі раз на тыдзень наладжваюцца імправізаваныя дыскатэкі...

З «лежкамі» і агрэсіўнымі значна прасцей: іх «задача» — прайсці працэдур, паесці, схадзіць на прагулку, паспаць. І ўсё.

Свой шлях

— Як гэтыя людзі трапляюць у інтэрнат? — пытанне да Таццяны Барабанцавай.

— У кожнага свой шлях. Шмат у каго псіхічная хвароба ўзнікае пасля траўмы, родаў, службы ў войску. Але большасць пачынаюць хварэць толькі бліжэй да старасці, калі губляецца фіксацыйная, бягучая памяць і развіваецца слабасць розуму. Такія людзі могуць падрабязна, у дэталі расказаць тое, што было з імі гадоў 40 таму, і ў той жа час забываюцца на падзеі, якія былі, скажам, у той жа дзень ранкам.

— Чаму так адбываецца?

— Ёсць толькі тэорыі. Калі б медыцына ведала прычыну псіхічных расстройстваў, ніякіх праблем не існавала б ўвогуле. Але... Чалавецтва дагэтуль

не можа знайсці дакладнае тлумачэнне ўзнікненню гасітрыту ці язваў...

— Але ўсё ж, хто яны?

— Яны? І былыя рабочыя, і былыя ўрачы — ад гэтага не застрахованы ніхто. Зрэшты, можаце паглядзець на ўсё самі. Калі, вядома, ёсць жаданне...

Умовы

На першы погляд, палаты пражываючых на вольным рэжыме мала адрозніваюцца ад студэнцкага інтэрната — тыповыя блوکі на два пакоі. У пакоях, апрача мэблі, амаль паўсюль «традыцыйны атыбут» — царкоўныя абразкі. Яшчэ адна адметнасць: з усімі, нават незнаёмымі людзьмі, жыхары гэтых пакояў дабрадушна паспрабуюць пагаварыць ці хаця б спытаць імя незнаёмага, а таксама назваць сваё. І пры гэтым абавязкова павітацца за руку.

Але ілюзіі знікаюць хутка. Дастаткова перайсці на паверх для цяжкіх хворых, як заўважаш закратаваныя вокны і адсутнасць («на экстранны выпадак» дзвярэй у пакоях. Вочы пазіраюць больш пранізліва і падазрона, размовы ператвараюцца ў суцэльны гул, працягнутыя павітання рукі ўсё часцей аказваюцца ліпкімі ад сліны. Яшчэ адзін паверх вышэй — і ўзнікае жаданне як мага хутчэй адсюль пайсці. Каб не бацьчы юнака з галавой, падобнай на вялікі паветраны шар. Не ведаць, што пяцігадоваму на выгляд хлопчыку на самай справе ўжо 23. Каб не чуць, што хтосьці раптам пачынае «пазнаваць» ува мне свайго бацьку...

— Калі шчыра, ці шмат знаходзіцца жадаючых працаваць у такіх умовах? — пытаюся на развітанне ў дырэктара інтэрната Віктара Далгарукава.

— За мінулы год працаваць у інтэрнат прыйшлі 115 чалавек, а звольнілася 110. Чаму? Так, работа складаная, але прызвычаіцца ў рэшце рэшт можна да любых умоў. Горш іншае. Сёння заробкі, скажам, у нашых павараў ці медсястры (з улікам прэміяльных, даплата за шкоднасць і сельскую мясцовасць) складаюць усяго паўтара мільёна рублёў, у кваліфікаванага ўрача — каля двух з паловай мільёнаў. Вось і атрымліваецца, што прыходзіць у дом-інтэрнат новы чалавек, працуе месяц, другі і піша заяву. Па-чалавечы такіх людзей можа зразумець...

Я слухаю, згаджаюся і маўчу. Дадаць, здаецца, сапраўды няма чаго. Адно, што ўсю дарогу да аўтобуса прыпынку чамусьці хочацца паліць цыгарэту за цыгарэтай.

Сяргей ГРЫБ.

З ЗАЛЫ СУДА

Начная аўтапрагулка

Гэтую крымінальную справу вярці следчыя Рэчыцкага ГРАУС і суддзі раённага суда. А на лаве падсудных сядзеў работнік медыцынскага выцярэнніка Мікалай Дзяйкун, па характарыстыцы — службіст узорных паводзінаў і ледзь не крыштальнага сумлення.

Адной кастрычнікай туманнай раніцай жыхар Рэчыцкага раёна Леанід Сурма ў кювеце каля вёскі Караваячы ўбачыў расклатую на дзве часткі іншамарку (аб аднаўленні яе і размовы быць не магло), у адной з якіх знаходзіўся, як потым высветлілася, труп трыццацігадовай жанчыны з Буда-Кашалёўскага раёна Галіны Войтавай. У крыві яе экспертыза выявіла пасля этылавы алкаголь у канцэнтрацыі 4,2 працэнта, што пры жыцці магло адпавядаць цяжкаму ап'яненню.

«Форд» той належаў вадзіцелю саўгаса «Сцяг перамогі» Мікаілу Дзяйкуну, які заявіў міліцыі: нікому легкавушцы не даваў і ніхто яе ў яго не ўганяў. Тое ж самае сказаў і яго брат Мікалай і выказаў меркаванне: відавочна, Галіна ўзяла легкавушцы сама, бо вышліла пакаццё, і трапіла ў аўтакатастрофу. А прыехала яна сюды, у Зашчэб'е, са сваім стрычным братам Юрыем Цыкуненкам і яго сынам да сяброўкі — жонкі Мікаіла, каб назбіраць грыбоў. Вечарам буда-кашалёўцаў пачаставалі, і Галіна, ведаючы, пэўна, дзе знаходзяцца ключы ад іншамаркі, сіганула на ёй да другога свайго сяброўкі ў Рэчыцу. Шкада жанчыны, у самым росквіце была яна, не дажыла нават да ўзросту Хрыста...

Следчаму гэта версія падалася наіўнай, і ён шляхам апытання іншых сведак устанавіў наступнае. Пасля выпіўкі гаспадар кватэры пайшоў спаць у іншую кватэру. Юры Цыкуненка з сынам застаўся ў іхнай, а вось Мікалай, які прыехаў у відпуск да брата і які ў лесе ў час збору грыбоў і ўборкі буракоў на полі быў побач з Галіяй, пасля вачеры некуды знік з ёй.

Гэта сапраўды так, удакладніў Мікалай Дзяйкун, прысунуты неабвержымі фактамі следчага. Галіна на самай справе папрасіла адвезці яе ў Рэчыцу. Ён быў цвярозы, не змог адмовіць ёй і ўзяў братаву машы-

ну. Па дарозе Галі захачалася ўласнаручна паруляваць «Фордам», і ён зноў не змог адмовіць ёй. І ўсё б было добра, калі б легкавушцы не асяліла сустрэчная велікагрузная фура. Галі не справілася з кіраваннем, і на вялікай скорасці «Форд» вылецеў у кювет і ўдарыўся ў дрэва. Ён, Мікалай, страціў прытомнасць, і памяць да яго прыйшла толькі на світанку, калі ён, толькі злёгка пашкрабаны, падніўся з зямлі побач з легкавушкай, бо не быў прышпелены рамянём бяспекі. Галі ж, на вялікі жаль, загінула адразу.

Патрабавалася нямаля часу, каб у некалькіх судовых пасяджэннях даказаць, што версія Мікалая Дзяйкуна і яго доказы шытыя белымі ніткамі. На самай справе ў той ракавой начной прагулцы за рулём увесь час знаходзіўся Мікалай. Пасля аварыі, ацаніўшы сітуацыю, ён, як яму здавалася, знайшоў надзейнае алібі. А менавіта: Галіну, ужо мёртвую, якую таксама выкінула з аўта і якая смяротна ўдарылася, ён зацягнуў у «Форд» і ўсадзіў за руль (а яна ж ніколі не вадзіла машыну, бо не ўмела).

Мікалай Дзяйкун асуджаны на шэсць гадоў пазбаўлення волі ў калоніі-пасяленні для асоб, якія ўчынілі злачынства па неасцярожнасці. Потым яму будзе забаронена кіраваць аўтамабілем на працягу пяці гадоў.

«Давай пазнаёміся»

— Не прыдзірайцеся, віны майі тут няма ні грама, — упэўнена заявіў работнікам міліцыі, а потым і на судзе 22-гадовай, нідзе не працуючы мазыранін Іван Суйкоў. — Думаецца, калі я тройчы судзімы, дык усё на мяне чапляцца можна? Не, нічога не атрымаецца.

— А кроў забітай на тваёй куртцы адкуль?

Суйкоў не выказаў трывогі і на гэтае казытлівае пытанне. Сапраўды, на яго куртцы выяўлена кроў, ідэнтычная крыві Алёны Сарнаўскай. Ён уздыхаў і ў дзвядцятры пяты раз гаварыў-тлумачыў:

— Надоечы маці мая памерла. Дык я зайшоў да бацькі (яны скасавалі шлюб, і мы жылі асобна), і ён выставіў бутэльку гарэлкі. Памянулі яе добрым словам, і я накіраваўся дадому. А там ніяк не мог за-

сунуць: маці ўсё стаяла перад вачыма. Таму і вырашыў загнуць тую бяссонніцу спіртным. Пайшоў у начны магазін, ды не хапіла грошай, таму і вымушаны быў вярнуцца назад. Было ўжо каля гадзіны ночы, калі да мяне падбегла нейкая дзяўчына — уся ў крыві — і пачала тузаць мяне за куртку. Што яна хацела — не ведаю і зараз, бо мае асабістае гора цемрай усё засланіла, завесы белы свет. Я пайшоў прэч. Яны бачыў, як у кустах мілгануў ценё нейкага мужыка. Шукайце забойцу і не чапляйцеся да мяне.

Работнікі міліцыі з ног збіліся, правяраючы розныя версіі. І паставілі кропку ў гэтай крымінальнай справе.

Дыскатэка ў Доме культуры «40 гадоў Кастрычніка» скончылася, і студэнтка Мазырскага педінстытута Алёна Сарнаўская, якая толькі летас з залатым медалём скончыла мясцовую школу, пайшла дадому. І трэба ж, каб у гэты час на яе дарозе ўзнік п'яны ў дым Іван Суйкоў.

— Давай пазнаёмімся!

Алёна рашуча скінула яго руку са свайго пляча: — Адчапіся. Я цябе ведаю і так, Іван. Ты ў нашай школе вучыўся.

... Вось гэта фокус. Яна ўсё ведае. І пра школьную характарыстыку, пэўна, ведае, дзе запісана: «Вельмі рана пачаў правільна неадаровую сексуальную зацікаўленасць да дзяўчынак» — праносілася ў яго ачмурэлай галаве.

— І ўсё ж давай пазнаёмімся, — настойваў ён і зноў клаў сваю руку на яе плячо.

— Адчапіся, — быў адказ.

Рэакцыя нягодніка была імгненнай. Ён выхапіў з кішні загадзых падрыхтаваны кухонны нож, які насяў на «ўсякі выпадак», і з усяе сілы ўвагнаў яго ў дзявочыя грудзі. Потым яшчэ і яшчэ. Ажно трынаццаць разоў запар. Дзяўчына сканала на месцы.

Абласны суд вынес забойцу прыгавор: пятнаццаць гадоў пазбаўлення волі, першыя пяць з якіх ён правядзе ў турме, а наступныя дзесяць — у папраўча-працоўнай калоніі строгага рэжыму.

Уладзімір ПЕРНІКАЎ.

Рэчыца—Мазыр.

36,6°

Экалогія дома

Скажыце, а ці гатуеце вы ў алюмініевых каструлях? Ці захаваліся ў вашай гаспадарцы эмаліраваныя каструлькі з вышчарбленай эмаляю? Ці ёсць у вас «векавыя» запасы мукі і круп? Якімі шпалерамі аклееныя сцены на вашай кухні? Пытанні, падобныя да гэтых, можна ўзнікнуць нямаля. Ад такіх, на першы погляд, дробязяў можа залежаць здароўе вашых блізкіх. Бо менавіта тут, у гэтых сценах, у гэтым посудзе і з гэтых прадуктаў вы гатуеце для іх ежу. Якой павінна быць ідэальная, няхай і невялікая, стандартная кухня?

Пачнём з кухоннага гарнітура. Часцей за ўсё, эканомячы грошы, купляюць «шэдэўр» з пластыку. Зразумела, ён выглядае эфектна, але... Пад уздзеяннем гарачых кухонных выпарэнняў з пластыку выдзяляюцца сінтэтычныя рэчывы. А калі ў кухні і падлога заслана лінолеумам, і сцены паклеены шпалерамі, якія мыюцца, то ці варта здзіўляцца, што ў вашага дзіцяці алергія, ды і ў вас даволі часта цячэ з носа кроў і пабольшае галава. Ёсць і яшчэ больш непрыемныя вынікі. Некаторыя вучоныя лічаць пластык адной з прычын жаночай бясплоднасці. Выйсць? Драўляныя шафы, драўляная нелакіраваная падлога, папярковыя шпалеры альбо кафля і водаэмульсія. Падлогу ла пліты можна вылажыць пліткай, бо гэтыя месцы, як правіла, забруджваюцца хутчэй за ўсё. Ад сажа дапамога пазбавіцца выцяжка, толькі не лянуйцеся яе мыць і мяняць фільтры.

Не стаўце ў халадзільнік адкрытыя кансервы бляшанкі. Спачатку кансервы перакладзіце ў шклянкі ці фаянсавы посуд і закрыйце яго.

У чым захоўваць ежу? Ідэальна з'яўляецца шклянны тара. З керамікай і хрусталём трэба быць асцярожнымі. Вучоныя лічаць гэтыя ёмістасці крыніцамі радыяактыўнага выпраменьвання. Калі вы доўга будзеце захоўваць напоі ў хрустальных графінах, то ў іх будзе павышанае ўтрыманне свінцу. Так што напайніце вашы керамічныя і хрустальныя салатнікі і графіны непасрэдна перад паддачай на стол.

Крупы, мукі, цукровы пясок, сухафрукты не захоўвайце ў папярковых пакетах. Прынесеныя з магазіна пакеты з крупамі і мукой змясціце на ноч у маразільку, каб загінулі лічынкі насякомых, калі такія там ёсць. Затым патрымайце сыпучыя прадукты на бласе ў прыладчыненай духоўцы пры тэмпературы 140—150 градусаў альбо раскладзіце тонкім слоем у сухім цёплым памяшканні. І толькі тады перасыпце прадукты ў шклянныя слоікі з добра падагнутымі накрывкамі.

Калі вы раптам убачылі, што з кухоннай шафы вылітае... моль, то гэта дакладна прымета таго, што паліцы яе высланы любімым ласункам моці — паперай. Давядзецца мыць шафы гарачым шчолачным растварам. Дарэчы, калі вы будзеце рабіць гэта рэгулярна, то ачысціце свае шафы ад розных паўзучых «прыжывалак».

У якім посудзе вы гатуеце? Калі, як і раней, вы карыстаецеся алюмініевымі каструлямі, то лепш пазбавіцца ад іх. Пры награванні алюміній акісляецца, а гэта можа прывесці за вельмі небяспечных захворванняў страўніка, у ліку якіх рак. Калі ў вашай любімай эмаліраванай каструлі адкалалася эмаль, давядзецца пазбавіцца ад яе, таму што чорная пракалка пад эмаляю небяспечная для здароўя. Модныя сёння тэфалонавыя патэльні і каструлі шкоды вам не прыносяць да таго часу, пакуль на іх паверхні не паявіцца драпіны. З-за гэтых драпінаў ежа пачынае прыгарацца, а гэта ўжо удар па страўніку.

Кухонныя каструлі і патэльні стара ўзору трэба перыядычна мяняць.

Пататворыце сваю кухню ў экалагічна чыстую лабараторыю, і мы ўпэўненыя, што вашы дамашнія скажуць вам толькі «дзякуй».

К. ЖЫРОВА.

«Работніца».

ЗАСНАВАЛЬНІКІ:

Савет Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Палата прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ.

Рэдакцыйная калегія: У. АНДРЭЕВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), І. БАРАНОЎСКІ, У. ГОЙТАН, Л. ЛАХМАНЕНКА, М. МІХАЕВІЧ (першы намеснік галоўнага рэдактара), А. МЯСНІКОЎ, Л. РЫЖАНКОВА (намеснік галоўнага рэдактара), С. ШАЎЦОЎ.

Рэгістрацыйны нумар 1.

НАШ АДРАС: 220013, г. Мінск, вуліца Б. Хмяльніцкага, 10-а, рэдакцыя газеты «Звязда».
ТЭЛЕФОНЫ: прыёмная — 68-29-19; намеснік галоўнага рэдактара — 32-44-12, 32-14-25, 32-35-05; аддзелы: інфармацыйна-аналітычны — 32-38-02, 68-28-14, 68-29-68, эканамікі — 32-31-21, 68-29-68, палітыкі — 68-28-69, 68-27-57, 68-28-64, культуры — 68-29-42, 68-28-27, пісьмаў — 68-27-47, маралі і права — 68-28-51, міжнацыянальных адносін — 68-27-40, 68-28-69, журналісцкіх расследаванняў — 68-28-38, 68-28-72, знешнеэканамічнай дзейнасці — 68-29-44; аглядальнікаў па праблемах: навукі і адукацыі — 68-28-31, экалогіі і ліквідцыі выніку Чарнобыля — 68-28-36; уласных карэспандэнтаў: у Гродне — 33-25-29, Гомелі — 53-13-92, Баранавічах — 7-26-02, Мазіры — 31-13-75. Паставах — 26-562; бухгалтэры — 32-22-03; даведкі па рэкламе і аб'явах — 32-04-52, 32-31-98.
ФАКС: 68-27-79. E-mail: daily@zvyazda.belpak.minsk.by

Аўтары апублікаваных матэрыялаў нясуць адказнасць за падбор і дакладнасць фактаў. Іх меркаванні не з'яўляюцца супадзеннем з меркаванням рэдакцыі. Рэдакцыя пакідае за сабой права не ўступіць у перапіску з чытачамі. Матэрыялы, пазначаныя значком «несуць рэкламны характар», адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Друкарня выдавецтва «Беларускі Дом друку». Мінск, праспект Ф. Скарыны, 79. Тираж 80.755. Індэкс 63850. Зак. № 4295. Выходзіць 250 разоў у год. Нумар падпісаны ў 20.15. М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12